

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 29 päivänä maaliskuuta 2021

234/2021

Laki

luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain (1194/2014) 1 luvun 1 §:n 2 momentti ja 3 §:n 1 momentin 26 kohta, 2 luvun 5 §:n 1 momentti, 6 §:n 1 momentti sekä 8 §:n 4 momentti, 3 luvun 1 §:n 2 ja 3 momentti, 2 §:n 2 ja 3 momentti, 4 §:n 2 momentti ja 4 momentin 9–11 kohta, 5 § sekä 6 §:n 2 ja 4 momentti, 4 luvun 2 §:n 1 momentin johdantokappale ja 5 §:n otsikko, 5 luvun 1 §:n 1 momentti, 3 §, 7 §:n 1 ja 4 momentti sekä 12 §, 6 luvun 1 §:n 1, 5 ja 9 momentti, 2 §:n 1 momentti sekä 3 §:n 1 momentin 3 kohta, 7 luvun 2 §:n 1 momentin 1 kohta ja 3 momentti sekä 6 §, 8 luvun 1 §:n otsikko ja 1 momentti, 3 §:n 1 ja 3 momentti ja 5 momentin johdantokappale, 4 §:n 1 momentin 3 ja 7 kohta, 6 §:n 4 momentti sekä 7, 9–11, 12 a ja 13 §, 9 luvun 3 §:n 1 momentti, 12 luvun 7 §:n 2 momentin johdantokappale ja 6 momentti sekä 8 §, 14 luvun 6 §, 17 luvun 4 §:n otsikko ja 1 momentti sekä 18 luvun 1 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 1 luvun 3 §:n 1 momentin 26 kohta, 6 luvun 1 §:n 1 momentti ja 7 luvun 2 §:n 3 momentti laissa 821/2017, 3 luvun 1 §:n 2 momentti ja 2 §:n 2 momentti osaksi laissa 821/2017, 6 luvun 1 §:n 5 momentti laissa 868/2018, 6 luvun 1 §:n 9 momentti ja 8 luvun 1 §:n 1 momentti laissa 406/2019, 7 luvun 6 § osaksi laissa 1084/2017, 8 luvun 7 § osaksi laeissa 821/2017 ja 868/2018 sekä 8 luvun 12 a § laissa 810/2015, sekä

lisätään 1 luvun 3 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi laissa 821/2017, uusi 27–35 kohta, 2 luvun 2 §:ään uusi 3 momentti, 3 luvun 2 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 821/2017, uusi 7 momentti, 3 luvun 4 §:n 4 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi laissa 821/2017, uusi 12 ja 13 kohta, 4 luvun 5 §:ään uusi 3 ja 4 momentti, 6 luvun 1 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 821/2017, 868/2018 ja 406/2019, uusi 11 momentti, 6 luvun 3 §:n 1 momenttiin uusi 4 kohta ja pykälään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 821/2017, uusi 3 momentti sekä lukuun uusi 7 §, 8 luvun 4 §:ään uusi 8 kohta ja pykälään uusi 2 momentti, lukuun uusi 7 a–7 g ja 10 a §, 12 §:ään uusi 4 momentti sekä lukuun uusi 14 §, 9 luvun 3 §:ään uusi 5 momentti, 12 luvun 10 §:ään uusi 5 momentti sekä lukuun uusi 12 ja 13 § seuraavasti:

HE 171/2020
TaVM 3/2021
EV 12/2021

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/879 (32019L0879), EUVL 150, 7.6.2019, s. 296
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (32014L0059), EUVL 173, 12.6.2014, s. 190

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

— — — — —
Mitä 3 luvun 4 §:ssä ja 4–18 luvussa säädetään laitoksesta, sovelletaan laitoksen kriisinratkaisun yhteydessä lisäksi:

- 1) rahoitusalan holdingyhtiöön, rahoitusalan sekaholdingyhtiöön ja monialan holdingyhtiöön; sekä
 - 2) laitoksen tai 1 kohdassa tarkoitetun yrityksen tytäryritykseen, jos se on rahoituslaitos.
- — — — —

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

— — — — —
26) *kriittisillä toiminnoilla* palveluja ja toimintoja, joita laitos tarjoaa kolmansille osapuolille ja joiden keskeytyminen todennäköisesti aiheuttaisi reaalitalouden kannalta elintärkeiden palvelujen häiriintymisen tai todennäköisesti häiritsisi rahoitusvakautta laitoksen tai konsernin koon tai markkinaosuuden, ulkoisten ja sisäisten sidosten, monitahoisuuden tai rajat ylittävän toiminnan johdosta yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa erityisesti näiden palvelujen tai toimintojen korvattavuus huomioon ottaen;

27) *olennaisella tytäryrityksellä* EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 135 alakohdassa tarkoitettua olennaista tytäryritystä;

28) *ydinpääomalla* EU:n vakavaraisuusasetuksen 50 artiklassa tarkoitettua ydinpääomaa;

29) *alentamiskelpoisilla veloilla* laitoksen muita velkoja ja omaan pääomaan luettavia rahoitusvälineitä kuin ydinpääomaan luettavia rahoitusvälineitä, ensisijaisen lisäpääoman rahoitusvälineitä tai toissijaisen pääoman rahoitusvälineitä tai joita ei ole rajattu velkakirjojen arvon alaskirjauksen soveltamisalan ulkopuolelle 8 luvun 4 §:n 1 momentin nojalla;

30) *hyväksyttävillä veloilla* alentamiskelpoisia velkoja, jotka täyttävät 8 luvun 7 e §:n 4 momentin 4–11 kohdassa sekä 7 g §:ssä säädetty edellytykset, ja toissijaiseen pääomaan luettavia rahoitusvälineitä, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty edellytykset;

31) *etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä* välineitä, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklassa säädetty edellytykset, lukuun ottamatta mainitun asetuksen 72 b artiklan 3–5 kohdassa säädettyjä edellytyksiä;

32) *kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä*:

a) Euroopan unioniin sijoittautunutta oikeushenkilöä, johon kriisinratkaisusuunnitelmassa kohdistetaan kriisinratkaisutoimia; ja

b) laitosta, joka ei kuulu luottolaitostoinnasta annetun lain 1 luvun 4 §:n nojalla konsolidoidun valvonnan piiriin kuuluvaan konsolidointiryhmään ja johon kriisinratkaisusuunnitelmassa kohdistetaan kriisinratkaisutoimia;

33) *kriisinratkaisun kohteena olevalla ryhmällä* EU:n kriisinratkaisusetuksen 3 artiklan 1 kohdan 24 b alakohdassa tarkoitettua konsernia ja talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa lain (599/2010) 1 §:ssä tarkoitettua talletuspankkien yhteenliittymää;

34) *maailmanlaajuisella rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävällä luottolaitoksella* EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 133 alakohdassa tarkoitettua laitosta;

35) *kokonaislisäpääomavaatimuksella* luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 luvun 3 §:n 2 momentissa tarkoitettua kokonaislisäpääomavaatimusta.

2 luku

Kriisinratkaisusuunnitelma

2 §

Kriisinratkaisusuunnitelman tarkastaminen

Kriisinratkaisusuunnitelma on lisäksi tarkastettava kriisinratkaisuvälineiden soveltamisen tai 6 luvussa säädettyjen toimenpiteiden jälkeen.

5 §

Velvollisuus laatia konsernin kriisinratkaisusuunnitelma

Jos konsernin emoyritys ei ole toisessa ETA-valtiossa olevan emoyrityksen tytäryritys, viraston on laadittava konsernin kriisinratkaisusuunnitelma yhteistoiminnassa konsernin ulkomaisten tytäryritysten kriisinratkaisusta vastaavien viranomaisten kanssa ja merkittävien sivuliikkeiden sijaintivaltion kriisinratkaisuviranomaisia kuultuaan siinä määrin kuin se on sivuliikkeen kannalta olennaista. Kriisinratkaisusuunnitelmassa on nimettävä kuitenkin konsernin osalta kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt ja ryhmät.

6 §

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelman sisältö

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa on:

1) esitettävä kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin kohdistettavat kriisinratkaisutoimenpiteet sekä esitettävä näiden toimenpiteiden yhteensopivuus 1 §:n 3 momentissa tarkoitettuihin eri toimintavaihtoehtoihin ja vaikutukset muihin konserniyhteisöihin sekä emo- ja tytäryrityksiin;

2) tarkasteltava, missä määrin kriisinratkaisuvälineitä voidaan soveltaa ja kriisinratkaisuvaltuuksia käyttää koordinoitusti kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin ja tarkasteltava toimenpiteitä, joiden avulla helpotetaan konsernin tai sen osan myyntiä kolmannelle osapuolelle ja tunnistettava koordinoitun kriisinratkaisun mahdolliset esteet;

3) esitettävä tarvittaessa yhteistyöjärjestelyt kolmansien maiden viranomaisten kanssa;

4) yksilöitävä konsernin kriisinratkaisun edistämistä helpottavat välttämättömät toimet;

5) esitettävä muut lisätoimet, joita virasto aikoo soveltaa kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluviin yhteisöihin;

6) esitettävä, miten kriisinratkaisutoimet rahoitetaan, ja periaatteet siitä, miten siihen liittyvät vastuut jaetaan eri ETA-valtioiden kesken;

7) esitettävä sellaisiin kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin, jotka kuuluvat kriisinratkaisun kohteena oleviin ryhmiin, kohdistettavat kriisinratkaisutoimenpiteet ja vaikutukset muihin ryhmän yhteisöihin ja kriisinratkaisun kohteena oleviin ryhmiin, jos ryhmä muodostuu useammasta kriisinratkaisun kohteena olevasta ryhmästä.

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelman hyväksyminen

Viraston on 3 momentissa tarkoitettussa tapauksessa tehtävä päätös erillisestä kriisinratkaisusuunnitelmasta viraston toimivaltaan kuuluville tytäryrityksille, tarvittaessa suomalaista kriisinratkaisun kohteena olevaa ryhmää varten. Päätöksestä on käytävä ilmi 3 momentissa tarkoitettujen erimielisyyden syyt ja siinä otettava huomioon muiden kriisinratkaisuviranomaisten ilmaiset kannat ja varaukset. Viraston on ilmoitettava päätöksensä muille 14 luvun 2 §:ssä tarkoitettujen kriisinratkaisukollegion jäsenille.

3 luku

Purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arviointi

1 §

Velvollisuus arvioida laitoksen purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuudet

Laitos voidaan purkaa tai sen toiminta järjestää uudelleen tässä laissa tarkoitettulla tavalla, jos:

- 1) se voidaan purkaa selvitys- tai konkurssimenettelyssä; taikka
- 2) sen toiminta voidaan järjestää uudelleen tämän lain mukaisesti niin, että laitoksen kriittisten toimintojen jatkuvuus turvataan.

Laitoksen purkamisesta tai toiminnan uudelleenjärjestämisestä tulee aiheutua mahdollisimman vähän merkittäviä haitallisia seurauksia Suomen tai muiden ETA-valtioiden rahoitusjärjestelmien vakaudelle.

2 §

Velvollisuus arvioida purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuudet konsernissa

Konserni voidaan purkaa tai sen toiminta järjestää uudelleen tässä laissa tarkoitettulla tavalla, jos:

- 1) konserniin kuuluvat laitokset voidaan purkaa selvitys- tai konkurssimenettelyssä; tai
- 2) konserniin kuuluvien kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen toiminta voidaan järjestää uudelleen tämän lain mukaisesti niin, että laitosten kriittisten toimintojen jatkuvuus turvataan, joko erottamalla ne muista toiminnoista, jos tämä voidaan tehdä vaivattomasti ja ilman tarpeetonta viivytystä, tai muulla käytettävissä olevalla tavalla.

Konsernin purkamisesta tai toiminnan uudelleenjärjestämisestä tulee aiheutua mahdollisimman vähän merkittäviä haitallisia seurauksia Suomen tai muiden ETA-valtioiden rahoitusjärjestelmien vakaudelle.

Jos virasto vastaa konsernin ryhmäkriisinratkaisusta ja konserni muodostuu useammasta kriisinratkaisun kohteena olevasta ryhmästä, sen on arvioitava konsernin lisäksi jokaisen kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän osalta, voidaanko se purkaa tai sen toiminta uudelleen järjestää 1 §:ssä tarkoitettulla tavalla. Mitä 2 luvun 7 ja 8 §:ssä säädetään konsernin kriisinratkaisusuunnitelmaa koskevasta menettelystä ja päätöksenteosta, sovelletaan myös tämän momentin mukaiseen menettelyyn.

Laitoksen purkamista ja toiminnan uudelleenjärjestämistä koskevien esteiden poistaminen

Laitoksen on neljän kuukauden kuluessa 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta tehtävä virastolle ehdotus toimenpiteistä, joilla poistetaan viraston havaitsema este. Laitoksen on kuitenkin tehtävä kahden viikon kuluessa 1 momentissa tarkoituksen ilmoituksen vastaanottamisesta virastolle ehdotus toimenpiteistä ja aikataulusta toimenpiteiden täytäntöönpanolle sen varmistamiseksi, että laitos noudattaa sille asetettua omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta sekä kokonaislisäpääomavaatimusta. Ehdotettavien toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulussa on otettava huomioon viraston havaitseman esteen syyt. Laitoksen on tehtävä ehdotus kahden viikon kuluessa, jos olennainen purkamismahdollisuuksien este johtuu siitä, että:

1) laitos ei täytä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta lisättyinä kokonaislisäpääomavaatimuksen määrällä, vaikka se täyttäisi kokonaislisäpääomavaatimuksen; tai

2) laitos ei täytä tässä laissa tai EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädettyä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta.

Virasto voi vaatia laitokselta seuraavien toimenpiteiden toteuttamista laitoksen purkamisen tai toiminnan uudelleenjärjestämisen esteen poistamiseksi:

9) laitoksen suorittama 8 luvussa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen liikkeeseenlasku omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi;

10) muut kuin 9 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi mukaan lukien erityisesti laitoksen liikkeeseen laskemien hyväksyttävien velkojen tai laitoksen EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisesti omiin varoihin luettavien rahoitusvälineiden ehtojen uudelleen neuvottelu sen varmistamiseksi, että viraston 6 luvussa tarkoitettu päätös rahoitusvälineen arvon alentamisesta on pantavissa täytäntöön siinä valtiossa, jonka lakia rahoitusvälineeseen sovelletaan;

11) erillisen rahoitusalan holdingyhtiön perustaminen ja laitoksen siirtäminen sen määräysvaltaan, jos:

a) se on välttämätöntä laitoksen kriisintarkaisun edistämiseksi ja sen välttämiseksi, että tässä laissa tarkoitettujen kriisintarkaisuvaltuuksien ja -välineiden käytöllä olisi haitallisia vaikutuksia konserniin kuuluviin muihin kuin rahoitusalan yrityksiin; ja

b) laitos on rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritys;

12) laitoksen velvoittaminen toimittamaan suunnitelma, jolla palautetaan omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen noudattaminen sekä tarvittaessa kokonaislisäpääomavaatimuksen noudattaminen;

13) seuraavien juoksuajan profiilien muuttaminen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen noudattamiseksi:

a) omiin varoihin luettavat rahoitusvälineet Finanssivalvonnan suostumuksen jälkeen; ja

b) 8 luvun 7 g §:ssä ja 7 e §:n 4 momentin 3–11 kohdassa tarkoitetut hyväksyttävät velat.

*Purkamista ja toiminnan uudelleenjärjestämistä koskevien esteiden poistaminen
konsernissa*

Jos virasto vastaa laitoksen ryhmäkriisinratkaisusta, sen on pyrittävä 14 luvun 2 §:ssä tarkoitettussa kriisinratkaisukollegiossa yhdessä muiden konserniyritysten kriisinratkaisusta vastaavien viranomaisten kanssa tekemään tämän luvun 2 §:ssä tarkoitettu arvio ja päättämään yhteisesti 4 §:n 4 momentissa tarkoitetuista toimenpiteistä kriisinratkaisun kohteena olevissa yhteisöissä ja niiden tytäryrityksissä. Mitä edellä tässä pykälässä säädetään tytäryrityksistä, sovelletaan myös 1 luvun 1 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettuihin yhtiöihin silloin kuin ne ovat kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryrityksiä. Päätöstä tehtäessä on kuultava ryhmän Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 65b §:ssä tarkoitettua valvontakollegiota sekä merkittävien sivuliikkeiden osalta toimivaltaisia kriisinratkaisuviranomaisia, jos päätöksellä on olennaisia vaikutuksia sivuliikkeen kannalta.

Viraston on tätä pykälää soveltaessaan laadittava Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteistyössä Finanssivalvonnan ja Euroopan pankkiviranomaisen kanssa asiaa koskeva kertomus ja lähetettävä se konsernin emoyritykselle, tytäryritysten kriisinratkaisusta vastaaville viranomaisille ja merkittävien sivuliikkeiden kotivaltioiden kriisinratkaisuviranomaisille. Kertomusta laadittaessa on kuultava konserniin kuuluvien laitosten valvonnasta vastaavia viranomaisia. Kertomuksessa on käsiteltävä olennaisia esteitä kriisinratkaisuvälineiden ja -valtuuksien tehokkaalle käytölle konsernissa ja kriisinratkaisun kohteena olevassa ryhmässä sekä vaikutuksia konsernin liiketoimintaan sekä suositeltava oikeasuhtaisia ja kohdistettuja toimenpiteitä, joiden virasto arvioi olevan tarpeen näiden esteiden poistamiseksi.

Konsernin emoyritys voi neljän kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona se on vastaanottanut 2 momentissa tarkoitettun kertomuksen, ehdottaa virastolle vaihtoehtoisia toimenpiteitä kertomuksessa yksilöityjen esteiden korjaamiseksi.

Jos kertomuksessa yksilöidyt esteet johtuvat ryhmän 4 §:n 3 momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettusta tilanteesta, konsernin emoyrityksen on kahden viikon kuluessa siitä päivästä, jona se on vastaanottanut 2 momentissa tarkoitettun kertomuksen, ehdotettava virastolle mahdollisia toimenpiteitä ja aikataulua toimenpiteiden täytäntöönpanolle sen varmistamiseksi, että laitos noudattaa omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta sekä tarvittaessa kokonaislisäpääomavaatimusta. Ehdotettavien toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulussa on otettava huomioon viraston havaitseman esteen syyt. Viraston on arvioitava, riittävätkö konsernin emoyrityksen ehdottamat toimenpiteet tehokkaasti puuttumaan tai poistamaan viraston havaitseman 4 §:n 3 momentin 1 tai 2 kohdassa säädetyn esteen. Viraston on arviota tehdessään kuultava Finanssivalvontaa.

Jos emoyritys on esittänyt 3 tai 4 momentin mukaisesti vaihtoehtoisia toimenpiteitä, viraston on ilmoitettava niistä Finanssivalvonnalle, Euroopan pankkiviranomaiselle ja tytäryhtiöiden kriisinratkaisuviranomaisille sekä merkittävien sivuliikkeiden kriisinratkaisuviranomaisille, jos toimenpiteillä on olennaisia vaikutuksia sivuliikkeen kannalta. Viraston on pyrittävä siihen, että kriisinratkaisukollegiossa tehdään neljän kuukauden kuluessa emoyrityksen 3 momentissa tarkoitettujen vaihtoehtoisten toimenpiteiden toittamisesta yhteinen päätös olennaisten esteiden yksilöimisestä ja niiden poistamiseksi vaadittavista toimenpiteistä. Jos konsernin emoyritys ei ole esittänyt vaihtoehtoisia toimenpiteitä, yhteinen päätös on tehtävä yhden kuukauden kuluessa 3 momentissa säädetyn neljän kuukauden määräajan päättymisestä. Yhteinen päätös on tehtävä kahden viikon kuluessa konsernin emoyrityksen 4 momentin mukaisten toimenpide-ehdotusten toittamisesta. Toimenpiteistä päätettäessä on otettava huomioon niiden mahdollinen vaikutus kaikissa niissä ETA-valtioissa, joissa konserni harjoittaa toimintaa. Päätöstä tehtäessä viraston on

kuultava sivuliikkeiden toimivaltaisista kriisinratkaisu- ja valvontaviranomaisia. Viraston on annettava yhteispäätös kirjallisesti tiedoksi konsernin emoyritykselle.

Jos yhteistä päätöstä ei ole tehty 5 momentissa tarkoitettussa määräajassa, viraston on tehtävä päätös 4 §:n 4 momentissa tarkoitetuista toimenpiteistä, jotka toteutetaan konsernin tasolla. Viraston päätöksessä on otettava huomioon muiden kriisinratkaisuviranomaisten ilmaisemat kannat ja varaukset. Viraston on annettava päätös tiedoksi konsernin emoyritykselle.

Jos toinen kriisinratkaisuviranomainen on saattanut tässä pykälässä tarkoitettua päätöstä koskevan erimielisyyden Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi, viraston on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava Euroopan pankkiviranomaisen päätöstä ja tehtävä lopullinen päätöksensä Euroopan pankkiviranomaisen päätöksen mukaisesti.

Edellä 5 momentissa säädetty määräaika on Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa tarkoitettu sovittelu-aika. Asiaa ei voi saattaa Euroopan pankkiviranomaisen päätettäväksi 5 momentissa säädetyn määräajan jälkeen tai sen jälkeen, kun yhteinen päätös asiassa on tehty. Jos Euroopan pankkiviranomainen ei ole antanut asiassa päätöstään kuukauden kuluessa, viraston on tehtävä 6 momentissa tarkoitettu päätös.

Mitä 6–8 momentissa säädetään, sovelletaan myös virastoon, kun se on kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön toimivaltainen kriisinratkaisuviranomainen. Konsernin emoyrityksen sijaan viraston päätös annetaan tällöin tiedoksi kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle.

6 §

Konsernin purkamisen ja uudelleenjärjestämisen esteiden poistaminen tilanteessa, jossa konsernin kriisinratkaisun suunnittelu kuuluu toisen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaisen tehtäviin

— — — — —

Jos yhteistä päätöstä ei ole tehty 5 §:n 5 momentissa mainitussa määräajassa, viraston on tehtävä päätös 4 §:n 4 momentissa tarkoitetuista toimenpiteistä, jotka kohdistetaan suomalaisen tytäryritykseen. Viraston on otettava huomioon muiden kriisinratkaisuviranomaisten esittämät näkemykset. Viraston on annettava päätös tiedoksi suomalaiselle tytäryritykselle sekä konsernin ja kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisun suunnittelusta vastaavalle kriisinratkaisuviranomaiselle.

— — — — —

Edellä 5 §:n 5 momentissa säädetty määräaika on Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa tarkoitettu sovittelu-aika. Asiaa ei voi saattaa Euroopan pankkiviranomaisen päätettäväksi mainitun määräajan jälkeen tai sen jälkeen, kun yhteinen päätös asiassa on tehty. Jos Euroopan pankkiviranomainen ei ole antanut asiassa päätöstään kuukauden kuluessa, viraston on tehtävä 2 momentissa tarkoitettu päätös.

4 luku

Laitoksen asettaminen kriisihallintoon

2 §

Päätös laitoksen asettamisesta kriisihallintoon

Viraston on saatuaan Finanssivalvonnalta 1 §:n 4 tai 5 momentissa tai luottolaitostoinnasta annetun lain 11 luvun 5 a §:n 4 momentissa tarkoitetun ilmoituksen taikka Finanssivalvontaa kuultuaan omasta aloitteestaan arvioitava, täytyvätkö tämän luvun

1 §:ssä säädetty edellytykset. Jos virasto arvioi, että edellytykset eivät täyty, sen tulee tehdä päätös olla asettamatta laitosta kriisihallintoon. Jos edellytykset täyttyvät, viraston tehtävä päätös laitoksen asettamisesta kriisihallintoon. Päätöksestä asettaa laitos kriisihallintoon on käytävä ilmi vähintään:

5 §

Ryhmään kuuluvan yrityksen, kriisinsuorituksen kohteena olevan ryhmän ja sen jäsenluottolaitosten asettaminen kriisihallintoon

Virasto voi asettaa kriisihallintoon samaan kriisinsuorituksen kohteena olevaan ryhmään kuuluvan keskusyhteisön ja sen jäsenluottolaitokset, jos ryhmä kokonaisuutena täyttää 1 §:ssä säädetty edellytykset.

Virasto voi asettaa kriisihallintoon rahoitusalan holdingyhtiön, rahoitusalan sekaholdingyhtiön ja monialan holdingyhtiön sekä emoyrityksenä toimivan vastaavan yhtiön, jos:

- 1) yhtiö on kriisinsuorituksen kohteena oleva yhteisö;
- 2) yhtiön tytäryritys täyttää 1 §:n 1 momentissa säädetty edellytykset;
- 3) tämän momentin 2 kohdassa tarkoitettujen tytäryrityksen kaatuminen luo riskin kriisinsuorituksen kohteena olevan ryhmän kannalta; ja
- 4) tytäryrityksen tai kriisinsuorituksen kohteena olevan ryhmän kriisinsuoritus edellyttää yhtiöön kohdistuvia toimenpiteitä.

5 luku

Varojen ja velkojen arvostaminen

1 §

Arvonmääritys

Viraston on viivytyksettä ennen 6 luvussa tarkoitettua osakkeiden, osuuksien tai muiden tase-erien arvon alentamista ja ennen kriisinsuoritusuotoimenpiteisiin ryhtymistä huolehdittava, että laitoksen varat ja velat arvioidaan tässä luvussa säädetyllä tavalla (*arvonmääritys*). Virasto voi noudattaa tämän luvun säännöksiä myös ennen laitoksen asettamista kriisihallintoon.

3 §

Arvonmäärityksen tarkoitus

Arvonmäärityksen tarkoituksena on luoda edellytykset viraston päätöksille siitä:

- 1) täyttyvätkö tässä laissa säädetty osakkeiden, osuuksien, muiden tase-erien tai hyväksyttävien velkojen arvon alentamisen edellytykset taikka edellytykset laitoksen asettamiseksi kriisihallintoon;
- 2) mihin eri kriisinsuoritusuotoimenpiteisiin on mahdollisesti ryhdyttävä;
- 3) onko osakkeiden, osuuksien, muiden tase-erien tai hyväksyttävien velkojen arvoa ja kunkin osakkeen- tai osuudenomistajan osakkeiden lukumäärää alennettava ja kuinka paljon;
- 4) onko velkojen nimellisarvoa alennettava ja velkoja muunnettava osakkeiksi tai osuuksiksi ja kuinka paljon;

5) mitä varoja ja velkoja on luovutettava väliaikaisen laitoksen tai omaisuudenhoito-yhtiön perustamisen yhteydessä sekä kuinka paljon vastiketta on suoritettava kriisihallintoon asetetulle laitokselle ja sen osakkeen- tai osuudenomistajille;

6) mitä laitoksen varoja ja velkoja on luovutettava liiketoiminnan luovutuksen yhteydessä sekä mikä on luovutettavien varojen nettomääräinen markkina-arvo;

7) mikä on luovutettavien osakkeiden tai osuuksien määrä ja siirtohintatoteutettaessa liiketoiminnan luovutus siirtämällä laitoksen osakkeita tai osuuksia 9 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla.

Lisäksi arvonmääräyksessä on varmistettava, että asianomaisen laitoksen kaikki mahdolliset tappiot todetaan sinä ajankohtana, jona kriisinsuoritusvälineitä sovelletaan tai osakkeiden, osuuksien, muiden tase-erien tai hyväksyttävien velkojen arvoa alennetaan.

7 §

Väliaikainen arvonmääritys

Jos 1 §:ssä tarkoitettua arvonmääritystä ei voida tehdä ennen osakkeiden, osuuksien, muiden tase-erien tai hyväksyttävien velkojen arvon alentamista tai ennen kriisinsuoritus-toimenpiteisiin ryhtymistä asian kiireellisyyden tai muun painavan syyn vuoksi, viraston on arvioitava varat ja velat väliaikaisesti (*väliaikainen arvonmääritys*).

Sen estämättä, mitä 1 §:ssä säädetään virasto voi alentaa osakkeiden, osuuksien, muiden tase-erien tai hyväksyttävien velkojen arvoa ja ryhtyä kriisinsuoritus-toimenpiteisiin väliaikaisen arvonmäärityksen perusteella.

12 §

Osakkeen- tai osuudenomistajien ja velkojien kohtelun arviointi

Viraston on viipymättä sen jälkeen, kun 6 luvussa tarkoitettu arvon alentaminen ja muuntaminen tai 8–11 luvussa tarkoitettu kriisinsuoritus-toimenpiteet on toteutettu, huolehdittava sen arvioinnista, saavatko osakkeen- tai osuudenomistajat ja velkojat sanotun päätöksen perusteella saman, paremman vai huonomman kohtelun kuin siinä tilanteessa, että laitos olisi arvon alentamisen tai kriisinsuoritus-toimenpiteen asemesta asetettu konkurssiin. Arviointi on tehtävä erillään 1 §:ssä tarkoitettua arvonmäärityksestä.

Arvioinnin laatijaan ja arvioinnin hyväksymiseen sovelletaan, mitä 2 §:ssä säädetään arvioijasta ja 6 §:ssä arvonmäärityksen hyväksymisestä.

6 luku

Osakkeiden, osuuksien ja eräiden muiden tase-erien arvon alentaminen ja muuntaminen sekä osakkeiden ja osuuksien mitätöiminen

1 §

Velvollisuus alentaa omaan pääomaan luettavien erien nimellisarvoa sekä alentaa ja muuntaa eräitä muita tase-eriä

Viraston on viivytyksettä sen jälkeen, kun laitos on asetettu kriisihallintoon ja laitoksessa on suoritettu 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettu arvonmääritys, päätettävä laitoksen tappioiden kattamisesta, osakkeiden ja osuuksien mitätöimisestä sekä EU:n vakavaraisuusasetuksen 51 artiklassa tarkoitettua ensisijaisen lisäpääoman tai 62 artiklassa tarkoitettua toissijaisen pääoman alentamisesta ja muuntamisesta ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi. Viraston on katettava laitoksen tappiot alentamalla laitoksen sekä, tämän luvun 3 §:ssä säädettyin edellytyksin, laitoksen kanssa samaan ryhmään kuuluvan yrityksen

osakkeiden tai osuuksien ja muiden omaan pääomaan luettavien erien nimellisarvoa, tai jos osakkeella tai osuudella ei ole nimellisarvoa, kirjanpidollista vasta-arvoa. Viraston on samalla mitätöitävä kunkin osakkeen- tai osuudenomistajan osakkeet tai osuudet samassa suhteessa kuin laitoksen tappioita on katettu tämän momentin mukaisesti, jollei virasto päätä luovuttaa kyseisiä osakkeita tai osuuksia sellaisille velkojille, joiden saamisten arvoa on alennettu tai joiden saamiset on muutettu ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi tämän lain mukaisesti. Virasto voi tässä momentissa tarkoitettujen tase-erien muuntamiseksi velvoittaa laitoksen tai sen emoyrityksen laskemaan liikkeeseen uusia osakkeita tai osuuksia.

Laitoksen osakkeiden tai osuuksien määrää on alennettava ja muita 1 momentissa tarkoitettuja rahoitusvälineitä alennettava ja muunnettava mainitussa momentissa tarkoitettuista oman pääoman eristä kääntäen samassa etusijajärjestyksessä kuin konkurssissa. Ensimmäisenä alennetaan ja muunnetaan EU:n vakavaraisuusasetuksen 26 artiklassa tarkoitettu ydinpääoma, toisena 51 artiklassa tarkoitettu ensisijainen lisäpääoma, kolmantena 62 artiklassa tarkoitettu toissijainen pääoma, jollei 54 artiklasta muuta johdu ja viimeisenä tämän pykälän 11 momentissa säädettyt hyväksyttävät velat. Osakkeiden, osuuksien ja muiden omaan pääomaan luettavien erien tai hyväksyttävien velkojen arvon alentaminen ei muuta omistajan vastuuta alennettuun arvoon kohdistuvista velvoitteista tai mahdollisesta 1 momentissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin kohdistuvan muutoksenhaun perusteella määrättävästä vahingonkorvausvelvollisuudesta.

Virasto voi tämän pykälän mukaisista toimenpiteistä päättäessään päättää myös osuuskuntamuotoisen luottolaitoksen muuttamisesta osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain (423/2013) 18 §:ssä tarkoitetuksi osuuspankkiosakeyhtiöksi tai osakeyhtiöksi, talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 4 §:ssä tarkoitettuna osuuskuntamuotoisen keskusyhteisön muuttamisesta osakeyhtiöksi ja säästöpankin muuttamisesta säästöpankkilain (1502/2001) 91 §:ssä tarkoitetuksi säästöpankkiosakeyhtiöksi. Kun talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 4 §:ssä tarkoitettu osuuskuntamuotoinen keskusyhteisö muutetaan osakeyhtiöksi, keskusyhteisön mainitun lain 11 §:n 1 momentissa tarkoitettu toimilupa raukeaa.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, sovelletaan myös hyväksyttäviin velkoihin, jotka täyttävät 8 luvun 7 e §:n 4 momentin 4–11 kohdassa säädetty edellytykset, lukuun ottamatta EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 c artiklan 1 kohdassa säädettyä velkojen jäljellä olevaa juoksuaikaa koskevaa edellytystä.

2 §

Muiden viranomaisten kuuleminen

Ennen 1 §:ssä tarkoitettua päätöksen tekemistä viraston on ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle. Jos päätöksen kohteena oleva laitos kuuluu ryhmään, jonka konsolidoidusta valvonnasta vastaa toisen ETA-valtion valvontaviranomainen, viraston on kuultava kriisintarkkailun kohteena olevan yhteisön kriisintarkkailuviranomaista ja ilmoitettava vuorokauden kuluessa kuulemisesta asiasta Finanssivalvonnan lisäksi tälle valvontaviranomaiselle sekä virastoa vastaavalle sanotun toisen ETA-valtion viranomaiselle sekä kriisintarkkailun kohteena olevaan ryhmään kuuluvien yhteisöjen kriisintarkkailuviranomaisille.

3 §

Oman pääoman alentaminen ja eräiden muiden tase-erien alentaminen ja muuntaminen ryhmään kuuluvassa yrityksessä

Jos laitos kuuluu samaan ryhmään toisessa ETA-valtiossa olevan laitoksen kanssa, viraston on päätettävä 1 §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä, jos laitos on:

3) emoyritys, mainitun pykälän 1 momentissa tarkoitettut erät on otettu huomioon sekä emoyrityksen omien varojen että konsolidoitujen omien varojen vähimmäismäärää laskettaessa ja Finanssivalvonta vastaa ryhmän konsolidoidusta valvonnasta ja virasto katsoo, että toimenpiteisiin ryhtyminen on välttämätöntä ryhmän toiminnan jatkamisen edellytysten turvaamiseksi; ja

4) Suomeen rekisteröity tytäryritys ja osakkeet, osuudet, muut omaan pääomaan luettavat erät ja hyväksyttävät velat huomioidaan tytäryrityksen 8 luvun 7 e §:n perusteella asetetussa vähimmäisvaatimuksessa.

Viraston on päätettävä 1 §:n 1 momentin mukaisista toimenpiteistä samanaikaisesti emoyritykselle sekä kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle, jos jälkimmäinen on osittanut hyväksyttävät velat, omaan pääomaan luettavat erät tai muut tase-erät muiden kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvien yhteisöjen välityksellä. Tappiot on tällöin siirrettävä kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle.

7 §

Arvon alentamisen ja muuntamisen huomioiminen kriisinratkaisurahaston käytössä

Jos kriisinratkaisuvälineitä sovelletaan kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön tai poikkeuksellisissa olosuhteissa kriisinratkaisusuunnitelmasta poiketen sellaiseen laitokseen, joka ei ole kriisinratkaisun kohteena, tämän yhteisön 1 §:ssä säädetyn mukainen arvon alennus on huomioitava 8 luvun 6 §:n 4 momentin 1 kohdan ja 6 momentin 1 kohdassa säädettyjen vähimmäismäärien laskennassa.

7 luku

Kriisinratkaisuvälineitä koskevat yleiset periaatteet

2 §

Kriisinratkaisuvälineet

Kriisinratkaisuvälineitä ovat:

1) laitoksen tai väliaikaisen laitoksen velkojen nimellisarvon alentaminen ja velkojen muuntaminen tämän laitoksen ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi laitoksen vakavaraisuuden parantamiseksi tai varojen siirtämiseksi 2–4 kohdan mukaisesti noudattaen 8 lukua (*velkojen arvonalentaminen ja muuntaminen*);

Virasto voi päättää periaä kohtuullisen korvauksen kriisinratkaisuvälineiden käyttämisestä sille aiheutuneista kustannuksista omakustannusarvoon laitokselta tai väliaikaiselta laitokselta taikka pidättää korvauksen 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitettua lunastusta koskevasta lunastushinnasta. Viraston tässä momentissa tarkoitettu saaminen maksetaan laitoksen, väliaikaisen laitoksen tai omaisuudenhoitoyhtiön konkurssissa luottolaitostoinnasta annetun lain 1 luvun 4 a §:n 1 momentin 3 kohdassa säädettyllä etuoikeudella.

6 §

Omistajavalvontaa koskevien säännösten soveltaminen

Muunnettaessa velkoja osakkeiksi tai osuuksiksi 6 tai 8 luvun nojalla tai luovutettaessa osakkeita tai osuuksia 9 luvun nojalla sovelletaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 luku, sijoituspalvelulain 6 a luvun 1 §:ää ja Finanssivalvonnasta annetun lain 32 a–32 c §:ää, jollei jäljempänä tässä pykälässä toisin säädetä.

Finanssivalvonnan on ilman aiheutonta viivytystä päätettävä, kieltääkö se hankinnan tai rajoittaako se osakkeisiin tai osuuksiin perustuvia oikeuksia. Asiaa harkitessaan Finanssivalvonnan on otettava huomioon velkojen muuntamisen tai liiketoiminnan luovutuksen kiireellisyys sekä tarve saavuttaa kriisinratkaisun tavoitteet. Finanssivalvonnan päätös on annettava tiedoksi virastolle ja ilmoitusvelvolliselle.

Poiketen siitä, mitä luottolaitostoiminnasta annetussa laissa ja sijoituspalvelulaissa säädetään, virasto voi luovuttaa osakkeet ja osuudet tämän lain 6, 8 ja 9 luvun säännösten nojalla ennen kuin Finanssivalvonta on tehnyt luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitetun päätöksen tai myöntänyt sijoituspalvelulain 6 a luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitetun luvan. Virastolla on kuitenkin yksinomainen oikeus käyttää osakkeisiin ja osuuksiin perustuvia oikeuksia siihen saakka, kunnes Finanssivalvonta on myöntänyt mainitun luvan tai tehnyt päätöksen, kieltääkö se osakkeiden tai osuuksien luovutuksen taikka kun Finanssivalvonnasta annetun lain 32 b §:n mukainen määräaika on päättynyt.

8 luku

Velkojen arvonalentaminen ja muuntaminen omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi

1 §

Oikeus alentaa velkojen nimellisarvoa ja muuntaa velkoja ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi

Virasto voi 5 ja 6 §:ssä säädetyin poikkeuksin päätöksellään alentaa osin tai kokonaan laitoksen, 10 luvussa tarkoitetun väliaikaisen laitoksen ja 11 luvussa tarkoitetun omaisuudenhoito-yhtiön muiden kuin 4 §:ssä tarkoitettujen velkojen nimellisarvoa, jäljempänä *alentamiskelpoiset velat*, ja muuntaa alennettu velka ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi siten kuin tässä luvussa säädetään.

3 §

Velkojen arvonalentamisen ja muuntamisen täytäntöönpano

Alentaessaan velkojen nimellisarvoa ja muuntaessaan alennettua määrää vastaavaa määrää ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi, viraston on arvioitava 5 luvun mukaisen arvonnäärityksen perusteella kokonaismäärä, jolla alentamiskelpoisten velkojen nimellisarvoa on alennettava ja 4 momentissa säädetyin edellytyksin muunnettava ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi. Arvon alentamisen ja muuntamisen laskennassa on lisäksi huomioitava mahdolliset virastolain 4 luvun 8 §:n 1 momentin 4 kohdassa säädetyt vakauserämuutokset rahoitetut rahoitusosuudet.

Viraston on lisäksi alennettava velkojen nimellisarvoa ja muunnettava arvonalennusta vastaava määrä ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi. Muuntaminen tehdään määrään, joka tarvitaan 2 momentissa tarkoitetun velkojen kirjanpitoarvon alentamisen jäl-

keen laitoksen tai väliaikaisen laitoksen omien varojen lisäämiseksi sellaiselle omien varojen kynnsarvon mukaiselle tasolle, joka turvaisi markkinoiden luottamuksen laitoksen tai väliaikaisen laitoksen toiminnan jatkumiseen vuodeksi.

— — — — —

Muunnettaessa velkoja 1 momentin mukaisesti ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi, virasto voi käyttää eri muuntosuhdetta velkoihin, joilla on konkurssissa erilainen maksunsaantijärjestys. Viraston on tällöin noudatettava ainakin toista seuraavista periaatteista:

— — — — —

4 §

Velat, joiden nimellisarvoa ei voi alentaa

Tätä lukua ei sovelleta seuraaviin velkoihin:

— — — — —

3) velka, joka perustuu työsuhteeseen, lukuun ottamatta sellaisia luottolaitostoinnasta annetun lain 8 luvun 2 §:n 4 kohdassa tarkoitettuja muuttuvia palkkioita, joista on sovittu muussa kuin työehtosopimuksessa;

— — — — —

7) virastolain 5 luvun 4 §:n 1 momentin mukainen talletussuojamaksu;

8) sellaiset velat niiden juoksuajasta riippumatta samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvalla yhteisöllä, joka ei ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Mitä 1 momentin 8 kohdassa säädetään, ei sovelleta, jos velan maksunsaantijärjestys konkurssissa olisi maksunsaantijärjestyslain 2 §:ssä tarkoitettua huonompi.

6 §

Poikkeuksen alaisen määrän kattaminen kriisinratkaisurahastosta

— — — — —

Kriisinratkaisurahaston varoja voidaan käyttää 2 momentin mukaiseen tarkoitukseen ainoastaan sen jälkeen, kun alentamiskelpoisten velkojen nimellisarvoa on alennettu 1 §:n mukaisesti vähintään määrällä, joka vastaa kahdeksaa prosenttia kriisihallintoon asetetun laitoksen 5 luvun mukaisesti arvioidusta velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä. Varoja voidaan kuitenkin käyttää enintään määrään, joka:

1) tarvitaan kriisihallintoon asetetun laitoksen taloudellisten toimintaedellytysten turvaamiseen; ja

2) vastaa enintään viittä prosenttia kriisihallintoon asetetun laitoksen 5 luvun mukaisesti arvioidusta velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä, jollei tämän pykälän 5 momentista muuta johdu.

— — — — —

7 §

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus

Laitoksella on 7 a–7 g §:n mukaisesti oltava jatkuvasti viraston määrittämä, 7 a §:n 1 momentin tai 7 d §:n 1 ja 2 momentin mukaisesti laskettu määrä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja. Viraston on ennen vähimmäisvaatimuksen asettamista kuultava Finanssivalvontaa.

Laitoksen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen on oltava riittävä:

1) kattamaan täysimääräisesti laitoksen odotettavat tappiot; ja

2) tarvittaessa varmistamaan, että kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä tai sen tytäryrityksillä on riittävästi pääomaa toimiluvan mukaisen toiminnan harjoittamiseksi vuodeksi.

Jos kriisinratkaisusuunnitelman mukaan laitos asetettaisiin selvitystilaan tai konkurssiin, virasto voi 2 momentista poiketen asettaa vähimmäisvaatimuksen enintään 2 momentin 1 kohdassa säädetyn suuruiseksi, jos virasto arvioi tämän perustelluksi.

Viraston tulee 1 momentin mukaista vähimmäisvaatimusta asettaessaan ottaa huomioon ainakin:

- 1) tarve turvata kriisinratkaisun tavoitteiden saavuttaminen;
- 2) tarve varmistaa, että jos velkojen arvoa alennetaan ja niitä muunnetaan, laitoksella, kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä tai sen tytäryrityksillä on riittävästi omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja, jotta tappiot voidaan kattaa ja laitoksen omien varojen määrä voidaan nostaa sellaiselle omien varojen kynnyksarvon mukaiselle tasolle, joka turvaisi laitoksen tai väliaikaisen laitoksen toiminnan jatkumisen;
- 3) tarve varmistaa, että jos hyväksyttävien velkojen arvoa ei alenneta tai muunneta kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti, kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä on riittävästi omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja, jotta tappiot voidaan kattaa ja yhteisön omien varojen määrä voidaan nostaa sellaiselle omien varojen kynnyksarvon mukaiselle tasolle, joka turvaisi sen toiminnan jatkumisen;
- 4) laitoksen tai kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön koko, liiketoiminta- ja rahoitusmalli, riskiprofiili, vakaus ja miten se edistää taloutta;
- 5) laitoksen toiminnan loppumisen haitalliset vaikutukset rahoitusvakauteen, muihin laitoksiin tai rahoitusjärjestelmään;
- 6) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omiin varoihin luettavien rahoitusvälineiden ja etuoikeusasemaltaan huonompien hyväksyttävien instrumenttien markkinoiden syvyys, hinnoittelu ja aika, joka on tarpeen päätöksen mukaisten transaktioiden toteuttamiseksi;
- 7) sellaisten hyväksyttävien velkojen instrumenttien määrä, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklan edellytykset ja joiden jäljellä oleva juoksu-aika on alle vuoden vähimmäisvaatimuksen muuttamista koskevasta päätöksestä lukien;
- 8) sellaisten rahoitusvälineiden saatavuus ja määrä, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklassa tarkoitetut edellytykset, lukuun ottamatta mainitun asetuksen 72 b artiklan 2 kohdan d alakohtaa;
- 9) se, onko niiden velkojen määrä, jotka on 4 §:ssä rajattu arvonalentamisen tai muuntamisen soveltamisalan ulkopuolelle ja joilla on konkurssimenettelyssä maksunsaantijärjestyksessä sama tai huonompi asema kuin ensisijaisuusjärjestyksessä korkeimmilla hyväksyttävillä veloilla, merkittävä verrattuna kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omiin varoihin ja hyväksyttäviin velkoihin;
- 10) mahdollisten uudelleenjärjestelykustannusten vaikutus kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön pääomapohjan vahvistamiseen.

Edellä 4 momentin 9 kohdassa säädetyn velkojen määrän merkittävyyden arvioinnissa 4 §:n soveltamisalan ulkopuolelle rajattujen velkojen määrää ei ole pidettävä merkittävänä, jos määrä ei ylitä viittä prosenttia kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrästä. Kyseisen kynnyksen ylittyessä kriisinratkaisuviranomaisten on arvioitava soveltamisalan ulkopuolelle rajattujen velkojen merkittävyyttä.

Edellä 1 momentissa säädettyä vaatimusta ei sovelleta kiinnitysluottopankkitoiminnasta annetun lain (688/2010) 2 luvussa tarkoitettuun kiinnitysluottopankkiin, jos se kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti asetettaisiin selvitystilaan tai konkurssiin. Kiinnitysluottopankkia ei tällöin lueta 7 a §:n 4 momentin mukaiseen konsolidoituun vaatimukseen.

Vähimmäisvaatimuksen määrittäminen

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus muodostuu:

1) kokonaisriskiin pohjautuvasta vaatimuksesta, joka on summa:

a) katettavien tappioiden määrästä, joka vastaa laitoksen EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua omien varojen vaatimusta ja luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä säädettyä harkinnanvaraista lisäpääomavaatimusta; ja

b) sellaisesta pääomapohjan vahvistamiseen tarvittavasta määrästä, jolla laitos voi kriisinratkaisun, velkojen arvonalentamisen tai muuntamisen jälkeen täyttää a alakohdassa tarkoitetut vaatimukset; ja

2) vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävän vastuiden kokonaismäärään pohjautuvasta vaatimuksesta, joka on summa:

a) katettavien tappioiden määrästä, joka vastaa laitoksen EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua vähimmäisomavaraisuusasteen vaatimusta; ja

b) sellaisesta pääomapohjan vahvistamiseen tarvittavasta määrästä, että laitos voi kriisinratkaisun, velkojen arvonalentamisen tai muuntamisen jälkeen täyttää tämän kohdan a alakohdassa tarkoitetun vaatimuksen.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa säädetty vaatimus ilmaistaan prosenttiosuutena EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesta kokonaisriskin määrästä ja mainitun momentin 2 kohdassa säädetty vaatimus prosenttiosuutena mainitun asetuksen 429 ja 429 a artiklan mukaisesta vastuiden kokonaismäärästä.

Laskiessaan 1 momentin 2 kohdassa säädettyä vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävän vastuiden kokonaismäärään pohjautuvaa vaatimusta viraston on otettava huomioon 6 §:n 4 ja 6 momentissa säädetyt vaatimukset.

Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä 1 momentin 1 ja 2 kohdassa säädetyt vaatimukset konsolidoidulla tasolla. Virasto päättää, mille kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluville yhteisöille asetetaan vähimmäisvaatimus sen varmistamiseksi, että koko ryhmä noudattaa vaatimusta ryhmän tasolla, ja miten niiden tulee kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti täyttää vaatimus. Jos tämän harkinnan jälkeen jollekin kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ei aseteta 1 momentissa, 7 d §:n 1 ja 2 momentissa tai 7 b §:n 1 momentissa säädettyä vaatimusta konsolidoidulla tasolla, sen tulee täyttää tämän pykälän 1 momentin 1 ja 2 kohdassa säädetty vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena.

Jos viraston arvion mukaan hyväksyttävien velkojen arvoa ei todennäköisesti alennettaisi 5 §:n 2 momentin perusteella tai ne siirrettäisiin, laitoksen on täytettävä vähimmäisvaatimus omilla varoilla tai hyväksyttävillä veloilla, jotka riittävät kattamaan arvonalentamisen ulkopuolelle jätettyjen velkojen määrän sekä varmistamaan 7 §:n 2 momentissa säädettyjen edellytysten täyttymisen.

Laskettaessa 1 momentissa säädettyjä pääomapohjan vahvistamista koskevia määriä viraston on:

1) käytettävä kokonaisriskin tai vastuiden kokonaismäärän viimeisimpiä ilmoitettuja tietoja, joita on tarkistettu kriisinratkaisusuunnitelman sisältämistä kriisinratkaisutoimista johtuvien mahdollisten muutosten perusteella; ja

2) Finanssivalvontaa kuultuaan laskettava tai nostettava vaatimusta luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä säädettyä harkinnanvaraista lisäpääomavaatimusta vastaava määrä määrittääkseen vaatimuksen, jota laitokseen sovelletaan kriisinratkaisun, velkojen arvonalentamisen tai muuntamisen jälkeen.

Virasto voi korottaa 1 momentin 1 kohdan b alakohdassa säädettyä määrää sen varmistamiseksi, että laitos voi säilyttää markkinoiden riittävän luottamuksen vuodeksi kriisin-

ratkaisun, velkojen arvonalentamisen tai muuntamisen jälkeen. Korotetun määrän tulee vastata kriisinratkaisuvälineiden soveltamisen, velkojen arvonalentamisen tai muuntamisen jälkeen sovellettavaa kokonaislisäpääomavaatimusta, josta on vähennetty luottolaitostoiminnasta annetun lain 10 luvun 3 §:n 4 momentissa säädetty muuttuva lisäpääomavaatimus. Korotettu määrä voidaan kuitenkin asettaa tätä alemmaksi tai korkeammaksi, jos Finanssivalvontaa kultuaan virasto katsoo, että pienempi määrä riittäisi tai korkeampi määrä olisi tarpeen säilyttämään markkinoiden luottamuksen ja varmistamaan, että laitos pystyy jatkamaan kriittisiä toimintojansa ja hankkimaan rahoitusta kriisinratkaisun jälkeen.

Viraston on viipymättä tarkistettava vähimmäisvaatimusta tai 7 b §:n 2 momentissa säädettyä lisävaatimusta, kun luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä säädetty harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen muutos tulee voimaan.

7 b §

Vähimmäisvaatimus maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävälle luottolaitoksille, olennaisille tytäryrityksille ja muille suurille laitoksille

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen tai siihen kuuluvan laitoksen vähimmäisvaatimus muodostuu EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 a ja 494 artiklan vaatimuksista ja viraston tämän pykälän 2 momentin mukaisesti asettamista lisävaatimuksista. ETA-valtioiden ulkopuolelle sijoittuneen maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen tytäryrityksen, joka on sijoittautunut ETA-valtioon, vähimmäisvaatimus muodostuu EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 b artiklasta ja 494 artiklan vaatimuksista sekä viraston 2 momentin mukaisesti asettamista lisävaatimuksista, jotka on täytettävä 7 e §:n ja 14 luvun 6 §:n 5 momentissa säädetty edellytykset täyttävillä omilla varoilla ja veloilla.

Virasto voi asettaa lisävaatimuksen vain 7 a §:ssä ja 7 §:n 2 ja 4 momentissa säädettyjen edellytysten täyttymisen varmistamiseksi ja jos tämän pykälän 1 momentin mukainen vaatimus ei riitä täyttämään kyseisissä pykälissä säädettyjä edellytyksiä.

Jos kriisinratkaisun kohteena on useampi samaan maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävään luottolaitokseen kuuluva kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, viraston on laskettava lisävaatimus jokaiselle kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle sekä ETA-valtioon sijoittuneelle emoyritykselle.

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen sekä kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön, johon sovelletaan 7 d §:n 1 tai 3 momenttia, tulee täyttää vähimmäisvaatimuksen lisäksi omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä tai 7 g §:n 4 momentissa tarkoitetuilla veloilla vaatimus, joka on vähintään kahdeksan prosenttia velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä. Virasto voi asettaa vaatimuksen tätä alhaisemmaksi osuudeksi, jonka tulee kuitenkin olla enemmän kuin valtiovarainministeriön asetuksessa säädetyllä laskukaavalla saatu tulos, jos EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 b artiklan 3 kohdan edellytykset täyttyvät. Valtiovarainministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset alhaisemman vaatimuksen arvioimiseksi siitä, miten vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus lasketaan velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä, ottaen huomioon EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 b artiklan 3 kohdan mukaiset mahdolliset vähennykset.

Vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus, joka tulisi täyttää 4 momentissa säädetyn tavoin, voi 7 d §:n 1 momentissa säädettyjen kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta olla kuitenkin enintään 27 prosenttia kokonaisriskin määrästä, jos:

- 1) yhteisön kriisinratkaisusuunnitelmassa rahoitusjärjestelyn käyttöä ei pidetä vaihtoehtona; ja
- 2) vähimmäisvaatimus mahdollistaa sen, että yhteisö täyttää 6 §:n 4 tai 5 momentissa säädetty vaatimukset.

Viraston on tämän pykälän 5 momentin 1 ja 2 kohdassa säädetyn edellytyksen täyttymistä arvioidessaan otettava huomioon vaikutus yhteisön liiketoimintamalliin.

Poiketen siitä, mitä 4 momentissa säädetään, virasto voi päättää, että siinä mainittujen laitosten ja yhteisöjen on täytettävä vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus kokonaisuudessaan omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä tai 7 g §:n 4 momentissa tarkoitetuilla veloilla, jos näiden summa ei ylitä korkeampaa seuraavista:

- 1) kahdeksan prosenttia yhteisön velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä; tai
- 2) kokonaislisäpääomavaatimus laskettuna yhteen kaksinkertaisen luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä säädetyn harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen kanssa sekä kaksinkertaisen EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua kahdeksan prosentin omien varojen vaatimuksen kanssa.

Virasto voi soveltaa 7 momenttia enintään 30 prosentille kaikista 4 momentissa tarkoitetuista laitoksista ja yhteisöistä. Lisäksi edellytetään, että vähintään yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

1) purkamismahdollisuuksien arvioinnissa on havaittu purkamismahdollisuuksien olennaisia esteitä ja:

a) korjaavia toimia ei ole toteutettu 3 luvun 4 §:n 4 momentissa säädettyjen toimenpiteiden jälkeen viraston asettamassa aikataulussa; tai

b) havaittuihin olennaisiin esteisiin ei voida puuttua käyttämällä 3 luvun 4 §:n 4 momentissa tarkoitettuja toimenpiteitä ja tämän pykälän 7 momentin soveltaminen poistaisi osittain tai kokonaan purkamismahdollisuuksien olennaisista esteistä aiheutuvan kielteisen vaikutuksen;

2) virasto katsoo, että kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisusuunnitelman toteutettavuus ja uskottavuus on epävarmaa, kun otetaan huomioon yhteisön koko, sidokset, toiminnan luonne, laajuus, riski ja monitahoisuus, oikeudellinen muoto ja sen osakkeenomistusrakenne; tai

3) luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä säädetystä harkinnanvaraisesta lisäpääomavaatimuksesta ilmenee, että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö kuuluu riskien osalta ylimmän 20 prosentin joukkoon laitoksista, joille virasto määrittää vähimmäisvaatimuksen.

7 c §

Vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus muille kriisinratkaisun kohteena oleville yhteisöille

Virasto voi päättää, että muiden kuin maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen tai 7 d §:ssä tarkoitettujen kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä vähimmäisvaatimuksen lisäksi omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä tai 7 g §:n 4 momentissa tarkoitetuilla veloilla vaatimus, joka on enintään kahdeksan prosenttia velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä taikka 7 b §:n 7 momentin 2 kohtaa soveltamalla saatu määrä. Viraston voi tehdä päätöksen, jos:

1) 7 g §:n 1–3 momentissa tarkoitetuilla muilla kuin etuoikeudeltaan huonommilla veloilla on konkurssissa maksunsaantijärjestyksessä sama asema kuin jollain niistä veloista, joiden nimellisarvoa ei voi 4 tai 5 §:n mukaisesti alentaa;

2) on riski, että sellaisten muiden kuin etuoikeudeltaan huonompien velkojen arvonalentaminen, joita ei ole 4 §:ssä rajattu arvonalentamisen soveltamisalan ulkopuolelle, aiheuttaa velkojille suurempia tappioita kuin niille aiheutuisi konkurssimenettelyssä;

3) omien varojen ja muiden etuoikeudeltaan huonompien velkojen määrä ei ylitä määrää, joka on tarpeen sen varmistamiseksi, ettei 2 kohdassa tarkoitetuille velkojille aiheudu suurempia tappioita kuin niille olisi aiheutunut konkurssimenettelyssä.

Viraston on arvioitava 1 momentin 2 kohdassa säädettyä riskiä, jos arvon alentamisen tai muuntamisen soveltamisalan ulkopuolelle 4 tai 5 §:n mukaisesti todennäköisesti jäävien velkojen määrä olisi yli kymmenen prosenttia kyseisen velkaluokan kokonaismäärästä.

Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omat varat, joita käytetään kokonaislisäpääomavaatimuksen noudattamiseksi, on laskettava hyväksi myös 1 momentissa ja 7 b §:n 4 ja 7 momentissa säädettyssä vaatimuksessa.

7 d §

Vähimmäisvaatimus kansallisesti suurille luottolaitoksille

Jos kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön konsernin kokonaisvarat ovat yli 100 miljardia euroa eikä yhteisö ole maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä luottolaitos, sen 7 a §:n mukaisen vähimmäisvaatimuksen tulee olla vähintään 13,5 prosenttia yhteisön kokonaisriskin määrästä ja 5 prosenttia sen vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävästä vastuiden kokonaismäärästä.

Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä 1 momentin mukainen vaatimus omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä tai 7 g §:n 4 momentissa tarkoitetuilla veloilla.

Virasto voi Finanssivalvontaa kuultuaan päättää 1 momentin soveltamisesta myös sellaiseen kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön, jonka maksukyvyttömyyden virasto arvioi todennäköisesti aiheuttavan järjestelmäriskin. Tällöin viraston tulee ottaa huomioon, missä määrin:

- 1) yhteisöllä on talletuksia ja velkainstrumentteja;
- 2) yhteisön liikkeeseen laskemien hyväksyttävien velkojen pääsy markkinoille on rajoittunut; ja
- 3) yhteisö on riippuvainen 7 a §:n 4 momentissa säädetyn vaatimuksen täyttämistä ydinpääomalla.

7 e §

Vähimmäisvaatimus tytäryrityksille

Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryrityksen tai ETA-valtioiden ulkopuolelle sijoittuneen laitoksen tytäryrityksen tulee täyttää vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena. Jos tytäryritys on kuitenkin samalla myös ETA-valtiossa toimiva emoyritys, tämän tulee täyttää vähimmäisvaatimus konsolidoidulla tasolla.

Virasto voi tytäryrityksen kriisinratkaisusta vastaavana viranomaisena poiketa siitä, mitä 1 momentissa säädetään tytäryrityksestä, jos:

- 1) sekä tytäryritys että emoyritys tai kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään ja ne on rekisteröity ja niitä valvotaan Suomessa;
- 2) Suomessa kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö tai emoyritys konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella täyttää vähimmäisvaatimuksen;
- 3) ei ole tai ei ole ennakoitavissa estettä, jonka vuoksi emoyritys tai kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ei voisi siirtää omia varoja tai velkojen takaisinmaksua tytäryritykselle;
- 4) tytäryritystä johdetaan terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti ja emoyritys tai kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö takaa tytäryrityksen velvoitteet Finanssivalvonnan hyväksymällä tavalla taikka tytäryrityksen riskit ovat merkitykseltään vähäiset;
- 5) emoyrityksen tai kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön riskien arviointia, mitaamista ja valvontaa koskevat menettelyt kattavat myös tytäryrityksen;

6) tytäryritys on emoyrityksen tai kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kirjanpitolain 1 luvun 5 §:n 1 momentin mukaisessa määräysvallassa; ja

7) tytäryritys ei ole itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Tässä pykälässä tarkoitettun tytäryrityksen vähimmäisvaatimus asetetaan noudattaen 10 §:ssä ja 14 luvussa säädettyä menettelyä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen laitosten on täytettävä vähimmäisvaatimus seuraavilla omilla varoilla tai veloilla:

1) ydinpääoma;

2) omat varat, jotka on laskettu liikkeeseen samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluville yhteisöille ja jotka ovat näiden ostamia;

3) omat varat tai velat, jotka on laskettu liikkeelle muulle kuin samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvalla yhteisöillä tai osakkeenomistajalle ja ovat näiden ostamia, jos velkojen arvonalentaminen tai muuntaminen ei vaikuta yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;

4) velat, jotka on laskettu liikkeelle kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja ovat sen suoraan tai välillisesti ostamia;

5) velat, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklassa säädetty vaatimukset lukuun ottamatta 72 b artiklan 2 kohdan b, c, k, l ja m alakohtaa sekä 3–5 kohtaa;

6) velat, joiden etusija maksunsaantijärjestyslain mukaisesti on sellaisten velkojen jälkeen, jotka eivät täytä 3 kohdan edellytyksiä ja joita ei sisällytetä omien varojen vaatimukseen;

7) arvonalentamis- tai muuntamiskelpoiset velat;

8) velat, joiden hankkimista ei ole rahoittanut suoraan tai välillisesti 1 momentissa tarkoitettu laitos;

9) velat, joihin 1 momentissa tarkoitettu laitos ei soveltaisi osto-optiota, lunastusta, takaisinostoa tai ennaikaista takaisinmaksua muutoin kuin laitoksen selvitystilassa tai konkurssissa;

10) velat, joiden korkoa tai pääomaa ei voi lyhentää ennaikaisesti muuten kuin 1 momentissa säädetyn laitoksen selvitys- tai konkurssimenettelyssä;

11) velat, joiden koron tai osingon maksujen määrää ei muuteta 1 momentissa säädetyn laitoksen tai sen emoyrityksen luottokelpoisuuden perusteella.

Virasto voi päättää, että tytäryrityksen vähimmäisvaatimus täytetään kokonaan tai osittain kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön antamalla takauksella, jos:

1) 2 momentin 1 ja 2 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät;

2) takaus on vähintään vähimmäisvaatimuksen korvaavan osuuden suuruinen;

3) aiempi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) virasto on tehnyt 6 luvun 1 §:ssä tarkoitettun päätöksen tytäryrityksen pääomaan luetavien erien nimellisarvon alentamisesta ja hyväksyttävien velkojen alentamisesta; tai

b) takaus tulee maksettavaksi, jos tytäryritys ei pysty maksamaan velkojaan eräpäivänä;

4) vähintään 50 prosentille takauksesta on vakuutena rahoitusvakuuslain (11/2004) 1 §:ssä tarkoitettu rahoitusvakuusjärjestely;

5) takaukselle asetettu vakuus täyttää EU:n vakavaraisuusasetuksen 197 artiklan vaatimukset, ja se riittää aliarvostusten jälkeen kattamaan tämän momentin 4 kohdassa säädetyn vakuuden;

6) takaukselle asetettua vakuutta ei ole kiinnitetty eikä se ole muiden takausten vakuutena;

7) vakuuden juoksuaika täyttää EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 c artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset; ja

8) vakuuden siirrolle kriisinratkaisun kohteena olevalta yhteisöltä tytäryritykselle ei ole esteitä, vaikka kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön kohdistuu kriisinratkaisutoimia.

Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön on viraston pyynnöstä toimitettava riippumaton oikeudellinen lausunto tai muulla tavoin osoitettava, ettei 5 momentin 8 kohdassa säädettyjä esteitä ole.

Mitä 4 momentissa säädetään laitoksesta, sovelletaan myös sellaiseen keskusyhteisöön, 7 f §:n 2 momentissa tarkoitettuun jäsenluottolaitokseen ja 7 a §:n 4 momentissa tarkoitettuun kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön, jolle asetetaan vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena.

7 f §

Talletuspankkien yhteenliittymiä koskeva poikkeus

Virasto voi päättää olla soveltamatta 7 e §:ää kokonaan tai osittain keskusyhteisöön tai sen jäsenluottolaitokseen, jos talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 3 §:n 1–3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja:

- 1) keskusyhteisö ja laitos kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään;
- 2) jäsenluottolaitosten vähimmäisvaatimusta valvotaan kokonaisuutena niiden konsolidoitujen tilinpäätösten perusteella;
- 3) kriisinratkaisun kohteena oleva ryhmä täyttää 7 a §:n 4 momentissa säädetyn vähimmäisvaatimuksen konsolidoidulla tasolla; ja
- 4) ei ole tai ei ole ennakoitavissa olennaista estettä keskusyhteisön ja sen jäsenluottolaitoksen väliselle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle kriisinratkaisussa.

Keskusyhteisön jäsenluottolaitoksen, joka ei itse ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, on täytettävä vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena.

7 g §

Vähimmäisvaatimukseen sisällytettävät hyväksyttävät velat

Alentamiskelpoiset velat voidaan sisällyttää 7 §:n 1 momentissa tarkoitettuun omien varojen ja hyväksyttävien velkojen kokonaismäärään vain, jos ne täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a–72 c artiklassa säädetyt edellytykset lukuun ottamatta 72 b artiklan 2 kohdan d alakohtaa.

Maa- ja maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen hyväksyttävät velat koostuvat 1 momentista poiketen EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a–72 c artiklan mukaisesti määritetyistä hyväksyttävistä veloista.

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen kokonaismäärään sisällytettäviin kytkettyjä johdannaisia sisältäviin velkoihin sovelletaan kriisinratkaisudirektiivin 45 b artiklan 2 kohtaa.

Tytäryrityksen liikkeelle laskemat velat, jotka on merkinnyt kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuulumaton osakkeenomistaja, sisällytetään kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omien varojen ja hyväksyttävien velkojen kokonaismäärään vain, jos:

- 1) velat on laskettu liikkeeseen 7 e §:n 4 momentin 3–11 kohdan mukaisesti;
- 2) arvonalentaminen tai muuntaminen 6 luvun 1 ja 2 §:n mukaisesti ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä; ja
- 3) velkojen määrä on vähemmän kuin seuraavien määrien erotus:
 - a) summa, joka on saatu laskemalla yhteen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön liikkeelle laskemat ja sen suoraan tai välillisesti ostamat velat sekä 7 e §:n 4 momentin 1–3 kohdassa tarkoitettut liikkeelle lasketut omat varat;
 - b) 7 e §:n 1 momentissa säädetty määrä.

9 §

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen valvonta

Laitoksella on oltava riittävät järjestelmät sen varmistamiseksi, että virasto voi jatkuvasti valvoa, täyttääkö laitos tai yritys 7 §:ssä säädetyt vaatimukset. Viraston on yhteistyössä Finanssivalvonnan kanssa jatkuvasti valvottava vaatimusten noudattamista.

Virasto voi Finanssivalvontaa kuultuaan ryhtyä johonkin seuraavista toimenpiteistä, jos laitos ei täytä 7 a §:n 4 momentin tai 7 e §:n mukaisesti vahvistettua omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta:

1) toimenpiteet purkamista ja toiminnan uudelleenjärjestämisen koskevien esteiden poistamiseksi 3 luvun 4 §:n mukaisesti; tai

2) voitonjaon ja muiden varojen jakojen kieltäminen 12 luvun 13 §:n mukaisesti.

Sen sijasta, mitä 2 momentissa säädetään, Finanssivalvonta voi vaihtoehtoisesti ryhtyä johonkin seuraavista toimenpiteistä:

1) luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 10 §:ssä säädetty toimenpide; tai

2) sen arvioiminen, onko laitos tämän lain 4 luvun 1 §:n 2 momentissa säädetyllä tavalla kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa.

10 §

Yhteistyö muiden ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisten kanssa

Viraston on toimittava yhdessä konsernin, kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön ja tytäryritysten kriisinratkaisusta vastaavien kriisinratkaisuviranomaisten kanssa päätöksen aikaan saamiseksi vähimmäisvaatimuksen määrätä:

1) kriisinratkaisun kohteena oleville yhteisöille emoyrityksen konsolidoidulla tasolla; ja

2) yksittäisellä tasolla kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvalle laitokselle, joka ei itse ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Yhteisessä päätöksessä voidaan sopia, jos se on kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisusuunnitelman mukaista, että kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön sijaan tytäryritys täyttää osan vähimmäisvaatimuksesta sellaisilla 7 e §:n 4 momentissa säädetyillä rahoitusvälineillä, jotka ovat ostaneet yhteisöt, jotka eivät kuulu kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään.

Jos kriisinratkaisun kohteena on useampi samaan maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävään luottolaitokseen kuuluva kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, kriisinratkaisuviranomaisten on tarvittaessa tehtävä päätös hyväksyttävien velkojen eristä tehtävistä vähennyksistä EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 e artiklan mukaisesti. Kriisinratkaisuviranomaiset voivat samalla päättää toimista, joilla minimoidaan ero tämän luvun 7 b §:n 3 momentin mukaisesti laskettujen jokaiselle kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja ETA-valtioon sijoittuneelle emoyritykselle laskettujen vähimmäisvaatimusten välillä, noudattaen laskuissa lisäksi EU:n vakavaraisuusasetuksen 12 a artiklaa. Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön vähimmäisvaatimus ei kuitenkaan saa olla pienempi kuin ETA-valtioon sijoittuneen emoyrityksen vähimmäisvaatimus. Kriisinratkaisuviranomaiset voivat tehdä päätöksen, jos se on maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen kriisinratkaisusuunnitelman mukaista.

Kriisinratkaisuviranomaiset voivat päättää 3 momentissa säädetyistä vähimmäisvaatimusten välisten erojen vähentämisestä muuttamalla vähimmäisvaatimuksen tasoa tasoittaakseen jäsenvaltioiden välisiä eroja kokonaisriskien määrässä. Päätöstä ei saa tehdä kriisinratkaisun kohteena olevien konsernien välisistä vastuista johtuvien erojen poistamiseksi.

10 a §

Kriisinratkaisuviranomaisten yhteistyötä täydentävät säännökset

Jos 10 §:n 1 momentissa tarkoitettut viranomaiset eivät ole tehneet siinä tarkoitettua yhteistä päätöstä neljän kuukauden kuluessa ja virasto on kriisinratkaisun kohteena olevasta yhteisöstä vastaava viranomainen, sen on tehtävä päätös 7 a §:n 4 momentin mukaisesta vähimmäisvaatimuksesta konsolidoidulla tasolla. Päätöksessä on otettava huomioon konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen arviointi ja muiden kriisinratkaisuviranomaisten huomiot kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvista tytäryrityksistä.

Jos jokin kriisinratkaisuviranomainen on saattanut yhteistä päätöstä koskevan erimielisyyden Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi, viraston on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava Euroopan pankkiviranomaisen päätöstä ja tehtävä lopullinen päätöksensä Euroopan pankkiviranomaisen päätöksen mukaisesti.

Jos kriisinratkaisuviranomaiset eivät ole tehneet yhteistä päätöstä neljän kuukauden kuluessa, viraston on tehtävä päätös 7 e §:n mukaisesta vähimmäisvaatimuksesta kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin tytäryrityksen osalta, joka kuuluu sen toimivaltaan. Päätöksessä on otettava huomioon kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisuviranomaisen sekä mahdollisen konsernitason kriisinratkaisuviranomaisen huomiot.

Jos kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tai konsernitason kriisinratkaisuviranomainen on saattanut 3 momentissa tarkoitettua päätöstä koskevan erimielisyyden Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi, viraston on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava Euroopan pankkiviranomaisen päätöstä ja tehtävä lopullinen päätöksensä Euroopan pankkiviranomaisen päätöksen mukaisesti. Asiaa ei kuitenkaan saa saattaa Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi, jos tytäryrityksen vaatimus on tämän luvun 7 a §:n 1 momentin mukainen ja poikkeaa enintään kahdella prosenttiyksiköllä kokonaisriskin määrästä, joka on laskettu EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti 7 a §:n 4 momentista säädetystä vaatimuksesta.

Edellä 1 ja 3 momentissa tarkoitettu neljän kuukauden määräaika on Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa tarkoitettu sovittelu-aika. Asiaa ei voi saattaa Euroopan pankkiviranomaisen päätettäväksi tämän määräajan jälkeen tai sen jälkeen, kun yhteinen päätös asiassa on tehty. Jos Euroopan pankkiviranomainen ei ole antanut asiassa päätöstään kuukauden kuluessa, viraston on tehtävä 1 tai 3 momentissa tarkoitettu päätös.

Viraston tulee tehdä tässä pykälässä säädetty päätökset samanaikaisesti kriisinratkaisusuunnitelmien kanssa ja päätöksiä on arvioitava uudelleen vähintään kerran vuodessa.

11 §

Siirtymäjärjestelyt

Viraston on asetettava laitokselle omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen ja mahdollisen sitä täydentävän vaatimuksen täyttämiseksi asianmukainen siirtymäkausi, jota virasto voi muuttaa. Laitoksen on täytettävä sille asetettu vähimmäisvaatimus ja täydentävä vaatimus viraston asettamana päivänä, viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2024. Virasto voi tarvittaessa asettaa laitokselle vähimmäisvaatimuksen ja täydentävän vaatimuksen välitavoitetason, joka tulee täyttää 1 päivänä tammikuuta 2022.

Virasto voi kuitenkin tarvittaessa asettaa laitoksen siirtymäkauden päättymisajankohdan myöhemmäksi ottaen huomioon seuraavat seikat:

- 1) laitoksen taloudellisen tilanteen kehittyminen;
- 2) vähimmäisvaatimuksen täyttämisen todennäköisyys kohtuullisessa ajassa; ja

3) pystyykö laitos korvaamaan velkoja, jotka eivät enää täytä säädettyjä hyväksyttävyysskriteereitä tai juoksuajan edellytyksiä, ja jos ei pysty, onko tämä kyvyttömyys luonteeltaan epäsystemaattista vai markkinoiden laajuisen häiriön aiheuttamaa.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, 7 d §:n 1 ja 3 momentissa tarkoitettun yhteisön on täytettävä vähimmäisvaatimus ja täydentävä vaatimus 1 päivänä tammikuuta 2022. Näiden yhteisöjen ei kuitenkaan tarvitse täyttää vähimmäisvaatimusta kahden vuoden aikana siitä päivästä, jolloin:

- 1) virasto alensi yhteisön velkojen arvoa; tai
- 2) yhteisö otti käyttöön vaihtoehtoisen toimenpiteen, jolla pääomainstrumenttien ja muiden velkojen arvo on alaskirjattu tai muunnettu ydinpääoman instrumenteiksi tai jona velkojen arvonalentamis- tai muuntamisvaltuuksia on käytetty yhteisön pääomajohdon vahvistamiseksi.

Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tai ryhmän, johon se kuuluu, ei tarvitse täyttää vähimmäisvaatimusta kolmen vuoden aikana siitä päivästä, jolloin yhteisö tai ryhmä katsotaan maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittäväksi luottolaitokseksi tai 7 d §:n 1 tai 3 momentissa tarkoitettuihin laitokseksi.

Viraston on asetettava laitokselle asianmukainen siirtymäkausi vähimmäisvaatimuksen ja täydentävän vaatimuksen täyttämiseksi myös, jos virasto on käyttänyt kriisinratkaisuvälineitä tai alentanut tai muuntanut sen velkoja.

Tässä pykälässä säädettyjä siirtymäaikoja asettaessaan viraston on ilmoitettava laitokselle omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimustavoite jokaiselle 12 kuukauden jaksolle. Virasto voi muuttaa näitä jaksojen tavoitteita. Tässä pykälässä säädettyjä siirtymäkausia asettaessaan viraston on huomioitava:

- 1) talletusten määrä ja rahoitusmallin sisältävät velkainstrumentit;
- 2) hyväksyttävien velkojen pääsy pääomamarkkinoille; ja
- 3) ydinpääoman käyttö vähimmäisvaatimuksen täyttämiseksi.

12 §

Alentamiskelpoisten velkojen arvonalentamisen ja muuntamisen soveltaminen johdannaisopimuksiin

— — — — —

Asetettaessa 7 b §:n 4 tai 7 momentissa tai 7 c §:n 1 momentissa säädettyä vähimmäisvaatimusta täydentävää vaatimusta johdannaisopimukseen perustuvat velat luetaan hyväksi velkojen kokonaismäärään siten, että nettoutusoikeudet tunnustetaan täysimääräisesti.

12 a §

Hyväksyttävien velkojen arvonalentamisen ja muuntamisen tunnustaminen sopimuksissa

Laitoksen on käytettävä sopimuksissa sopimusehtoa, jonka mukaan laitoksen velkoja tunnustaa ja hyväksyy pääoman tai maksamatta olevan määrän alentamisen, muuntamisen tai mitätöimisen viraston päätöksellä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- 1) velka ei ole 4 §:ssä tarkoitettu velka;
- 2) velka ei ole luonnollisen henkilön eikä muun kuin tilintarkastuslain (1141/2015) 2 luvun 5 §:n 2 kohdassa tarkoitettun oikeushenkilön korvauskelpoinen talletus;
- 3) velkaan sovelletaan Euroopan talousalueeseen kuulumattoman valtion lainsäädäntöä; ja
- 4) velka on laskettu liikkeeseen 1 päivänä heinäkuuta 2015 tai sen jälkeen.

Virasto voi päättää, ettei sopimusehtoa käytetä, jos laitoksen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus vastaa 7 §:n 2 momentin 1 kohdassa säädettyä

tappionkattamismäärää eikä tämän pykälän 1 momentin mukaista velkaa oteta huomioon vähimmäisvaatimusta laskettaessa.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta, jos virasto arvioi, että laitoksen tekemään sopimukseen sovelletaan sellaista 15 luvun 1 §:ssä tarkoitettua kolmannen maan kanssa tehtyä sopimusta tai kolmannen maan lainsäädäntöä, joka mahdollistaa alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien käytön.

Laitoksen tulee ilmoittaa virastolle, jos 1 momentin mukainen sopimusehto on mahdotonta sisällyttää sopimukseen. Ilmoituksen tulee sisältää perustelut sekä velkojen etuoikeusasema maksunsaantijärjestyksessä. Sopimusehdon sisällyttämisestä voidaan poiketa ainoastaan, jos sopimus koskee velkoja, joilla on parempi etuoikeus kuin luottolaitostoinnasta annetun lain 1 luvun 4 a §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetuilla saatavilla. Laitoksen on toimitettava virastolle viraston pyytämät lisätiedot ilmoituksen vaikutusten arvioimiseksi. Velvollisuus sisällyttää sopimusehto 1 momentin mukaisesti keskeytetään kyseisen sopimuksen osalta ilmoituksen käsittelyn ajaksi. Sopimusehto on sisällytettävä sopimukseen kohtuullisessa ajassa ilmoituksesta, jos virasto päättää, ettei sopimusehdon sisällyttäminen ole mahdotonta ottaen huomioon laitoksen purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien varmistaminen. Virasto voi myös vaatia laitosta muuttamaan sopimusehdon käyttämistä koskevaa käytäntöään.

Virasto voi eritellä ne velkaluokat, joiden osalta sopimusehdon sisällyttäminen on 4 momentissa tarkoitettulla tavalla mahdotonta, sen mukaan kuin Euroopan pankkivalvontasetuksen 10 artiklan nojalla annetuissa teknisissä standardeissa määrätään.

Mitä 4 momentissa säädetään, ei sovelleta, jos velka sisältää sellaisia ensisijaisen lisäpääoman tai toissijaisen pääoman rahoitusvälineitä tai joukkovelkakirjoja, jotka ovat vaakuudettomia velkoja.

Jos hyväksyttäviä velkoja sisältävässä velkaluokassa sellaisten velkojen, jotka eivät sisällä 1 momentin mukaista sopimusehtoa, yhteismäärä sellaisten velkojen kanssa, jotka 4 §:n mukaisesti eivät ole alentamiskelpoisia tai joita virasto ei 5 §:n 2 momentin mukaisesti todennäköisesti katsoisi alentamiskelpoisiksi, on yli kymmenen prosenttia velkaluokasta, viraston on arvioitava välittömästi tämän vaikutus laitoksen purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksiin. Mitä 3 luvun 4 §:ssä säädetään, sovelletaan, jos virasto arvioi, että velat, joihin ei 1 momentin mukaisesti sisälly sopimusehtoa, luovat olennaisen esteen laitoksen purkamiselle tai toiminnan uudelleenjärjestämiselle.

Velkoja, joihin ei sisällytetä 1 momentissa säädettyä sopimusehtoa, ei oteta huomioon omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen laskemisessa. Virastolla on oikeus alentaa, muuntaa ja mitätöidä velkoja tämän lain mukaisesti, vaikka laitos ei käyttäisi 1 momentissa tarkoitettua sopimusehtoa.

Laitoksen on pyynnöstä toimitettava virastolle lausunto 1 momentissa tarkoitettun sopimusehdon täytäntöönpanokelpoisuudesta ja tehokkuudesta.

13 §

EU:n kriisinvratkaisusäätöasetuksen soveltaminen

EU:n kriisinvratkaisusäätöasetuksen 12 artiklassa säädetään vähimmäisvaatimuksesta, joka koskee sellaisia omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja, jotka 8 ja 9 artiklassa tarkoitettulla laitoksella ja emoyrityksellä on oltava ja joihin sovelletaan velkojen arvonalentamis- ja muuntamisvaltuuksia. Mainitun säätöasetuksen 27 artiklassa säädetään velkojen arvonalentamisesta ja muuntamisesta ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi.

14 §

Julkistaminen sekä raportointi virastolle ja Euroopan pankkiviranomaiselle

Laitosten on raportoitava virastolle ja Finanssivalvonnalle:

1) puolivuositain hyväksyttävien velkojen määrä ja 7 e §:n 4 momentin 1–3 kohdassa säädetty omien varojen määrä;

2) vuosittain muiden alentamiskelpoisten velkojen määrä; ja

3) vuosittain 1 ja 2 kohdassa säädettyjen velkojen ja omien varojen koostumus, niiden maksunsaantijärjestys konkurssissa sekä se, sovelletaanko niihin kolmannen maan lain-säädäntöä ja sisältävätkö ne arvonalentamis- ja muuntamisvaltuuksien tunnustamista koskevan sopimusehdon.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, laitoksen on raportoitava siinä säädetty seikat viraston tai Finanssivalvonnan pyynnöstä. Laitoksella ei ole velvollisuutta raportoida 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua muiden alentamiskelpoisten velkojen määrästä, jos laitoksella on raportointipäivänä mainitun momentin 1 kohdassa säädettyjä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja vähintään 150 prosenttia sille asetetusta vähimmäisvaatimuksesta.

Laitoksen on julkistettava vähintään vuosittain:

1) 1 momentin 1 kohdassa säädetty tiedot sekä niiden koostumus, juoksuajan profiili ja maksunsaantijärjestys selvitystilassa ja konkurssissa; ja

2) 7 a §:n 4 momentin tai 7 e §:n mukaisesti vahvistettu omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus.

Mitä 1 ja 3 momentissa säädetään, ei sovelleta laitoksiin, joita ei kriisinratkaisusuunnitelman mukaan asetettaisi kriisihallintoon.

Jos laitokseen on käytetty kriisinratkaisuvalluksia tai 6 luvun 1 §:ssä säädettyjä velkojen arvonalentamis- ja muuntamisvaltuuksia, laitoksen on julkistettava tiedot tämän pykälän 3 momentin mukaisesti siitä päivästä lähtien, kun sen tulee 11 §:n mukaisesti täyttää 7 a §:n 4 momentin tai 7 e §:n mukaisesti vahvistettu omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus.

Viraston on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle laitoksille 7 a §:n 4 momentin tai 7 e §:n nojalla vahvistetut omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vähimmäisvaatimukset.

9 luku

Liiketoiminnan luovutus

3 §

Liiketoiminnan luovutuksessa noudatettava menettely

Viraston on julkisesti tarjottava ostettavaksi luovutettava liiketoiminta tai sen kukin erikseen luovutettava osa, jollei 2 tai 5 momentista muuta johdu.

Mitä 1–3 momentissa säädetään, ei sovelleta, jos liiketoiminta luovutetaan talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 2 §:ssä tarkoitettulle, samaan yhteenliittymään kuuluvalla jäsenluottolaitokselle.

Viraston toimivaltuudet

7 §

Kriisinratkaisun ja varhaisen puuttumisen vaikutus eräisiin sopimusehtoihin

Edellä 1 momentissa tarkoitettu kriisinratkaisutoimenpide, sen soveltamiseen suoraan liittyvä tapahtuma tai 8 §:ssä tarkoitettu maksu- ja suoritusvelvollisuuksien täytäntöönpanon keskeyttäminen eivät oikeuta ryhtymään toimenpiteeseen:

Mitä 1–3 momentissa säädetään, sovelletaan 8 ja 9 §:n mukaisen keskeytyksen tai rajoituksen estämättä.

8 §

Valtuudet keskeyttää sopimuksen täytäntöönpano

Virastolla on oikeus kriisihallinnossa keskeyttää laitoksen tekemän sopimuksen maksu- tai suoritusvelvoitteiden täytäntöönpano enintään keskeyttämisilmoituksen julkaisemispäivää lähinnä seuraavan sellaisen vuorokauden päättymiseen saakka, joka on pankkipäivä.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, virastolla on vastaava keskeyttämis-oikeus Finanssivalvontaa kuultuaan, jos:

- 1) laitoksen on arvioitu olevan 4 luvun 1 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisesti kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa;
- 2) käytettävissä ei ole välittömästi 4 luvun 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua muuta toimenpidettä, joka turvaisi laitoksen toiminnan jatkumisen; ja
- 3) keskeyttäminen on välttämätöntä laitoksen taloudellisen tilan heikkenemisen estämiseksi sekä:
 - a) 4 luvun 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua tärkeän yleisen edun turvaamiseksi;
 - b) kriisinratkaisutoimenpiteen valitsemiseksi; tai
 - c) kriisinratkaisuvälineen tehokkaan käytön varmistamiseksi.

Viraston on 2 momentissa säädetystä keskeyttämisestä päättäessään huomioitava asetettaisiinko laitos selvitystilaan tai haettaisiinko sen asettamista konkurssiin liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain 23 a §:n 2 momentin, säästöpankkilain 120 a §:n 3 momentin tai osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain 33 §:n 2 momentin mukaisesti ja huomioitava velkojien oikeuksien ja yhdenvertaisen kohtelun turvaaminen.

Päättäessään keskeyttämisestä 1 tai 2 momentin mukaisesti viraston on huomioitava tapauksen olosuhteet, keskeytettävä maksu- ja suoritusvelvoitteiden täytäntöönpano mahdollisimman lyhyeksi aikaa ja arvioitava, onko keskeyttäminen tarkoituksenmukaista ulottaen virastolain 5 luvun 8 §:ssä tarkoitettuihin korvattaviin talletuksiin, erityisesti luonnollisten henkilöiden sekä mikroyritysten ja pienten ja keskisuurten yritysten korvattaviin talletuksiin.

Viraston on ilmoitettava viipymättä 2 momentissa säädetystä keskeyttämisestä laitokselle ja 4 luvun 3 §:ssä tarkoitetuille viranomaisille. Keskeyttämisestä koskeva päätös on julkistettava 4 luvun 4 §:n 1 momentin 1–4 kohdan sekä 2, 5 ja 7 momentin mukaisesti.

Jos sopimuksen täytäntöönpano keskeytetään 1 tai 2 momentin mukaisesti, sopimuksen vastapuolen maksu- ja suoritusvelvoitteet keskeytyvät samaksi ajaksi.

Jos 1 tai 2 momentissa tarkoitettu velvoite olisi sopimuksen perusteella eräänynyt keskeyttämisaajan kuluessa, velvoitteen katsotaan eräänntyneen heti keskeyttämisaajan päätyttyä.

Virasto voi 2 momentissa säädetyn keskeyttämisen lisäksi rajoittaa 9 §:n mukaisesti vakuusvelkojen oikeutta panna täytäntöön vakuusoikeuksia ja lykätä 10 ja 11 §:n mukaisesti tilapäisesti oikeutta sopimuksen irtisanomiseen tai purkamiseen 1 momentissa säädettyksi ajaksi.

Jos virasto on päättänyt 2 momentissa tarkoitettua maksu- tai suoritusvelvoitteiden täytäntöönpanon keskeyttämisestä tai 8 momentissa tarkoitetuista rajoituksista tai lykkäyksistä ja päätöksen jälkeen laitokseen on käytetty kriisinvastaisuvaltuuksia, virasto ei voi enää käyttää 1 momentissa taikka 9 tai 10 §:ssä säädettyjä valtuuksia.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, ei sovelleta maksu- ja suoritusvelvoitteisiin, joiden edunsaajina ovat eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annettua laissa tarkoitettua selvitysjärjestelmät, niiden osapuolet, toisessa ETA-valtiossa vastaavat selvitysjärjestelmät tai niiden osapuolet taikka keskusvastapuolet tai keskuspankit.

10 §

Valtuudet lykätä tilapäisesti oikeutta sopimuksen irtisanomiseen tai purkamiseen

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan 8 tai 9 §:n mukaisen keskeytyksen tai rajoituksen estämättä.

12 §

Lykkäämisvaltuuksien tunnustaminen sopimuksissa

Laitoksen on käytettävä rahoitussopimuksissa, joihin sovelletaan kolmannen maan lainsäädäntöä, sopimusehtoa, jonka mukaan osapuolet tunnustavat 7 §:ssä säädetyn vaikutuksen sopimukseen ja jonka mukaan virasto voi käyttää sopimukseen 8–11 §:ssä tarkoitettuja keskeyttämis-, rajoitus- ja lykkäämisvaltuuksia.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu sopimusehto on sisällytettävä kaikkiin rahoitussopimuksiin, joilla:

- 1) luodaan uusi velvoite tai muutetaan olennaisesti olemassa olevaa velvoitetta; tai
- 2) sovitaan rahoitussopimuksen purkamisesta tai vakuusoikeuksien täytäntöönpanosta.

ETA-valtioon sijoittuneen emoyrityksen on lisäksi huolehdittava ehdon sisällyttämisestä kolmannessa maassa toimivan tytäryrityksen tekemään rahoitussopimukseen, jos tytäryritys on laitos, rahoituslaitos tai sijoituspalveluyritys. Sopimukseen sisällytettävästä ehdosta on ilmentävä, että jos virasto käyttää 8–11 §:ssä tarkoitettuja keskeyttämis-, rajoitus- ja lykkäämisvaltuuksia emoyritykseen, se ei oikeuta ryhtymään toimenpiteeseen, jonka tarkoituksena on tytäryrityksen sopimuksen irtisanominen, purkaminen tai muuttaminen, sopimuksen täytäntöönpanon keskeyttäminen, maksuvelvoitteiden nettoutus, velkojen kuittaus tai vakuusoikeuksien täytäntöönpano.

Virasto voi soveltaa rahoitussopimukseen 7–11 §:ää, vaikka laitos ei käyttäisi 1 momentissa tarkoitettua sopimusehtoa.

13 §

Varojenjaon rajoittaminen

Virasto voi kieltää laitosta jakamasta enempää kuin 3 momentissa säädetyn omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaan vähimmäisvaatimukseen liittyvän jakokelpoisen enimmäismäärän. Virasto voi kieltää varojenjaon, vaikka laitos täyttää kokonaislisäpää-

omavaatimuksen ja EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa tarkoitetun omien varojen vähimmäismäärän, jos se ei kuitenkaan täytä tämän lain 8 luvun 7 a §:n 1 momentin 1 kohdassa säädettyä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta tai mainitun luvun 11 §:n 1 momentissa säädettyä vähimmäisvaatimuksen välitavoitetta lisättynä kokonaislisäpääomavaatimuksen määrällä. Laitoksen on tällaisessa tilanteessa ilmoitettava asiasta viipymättä virastolle.

Varojenjakona pidetään tässä pykälässä sellaisia seuraavia varojenjakotapoja:

1) osingon tai koron maksu käteisenä, omien osakkeiden tai osuuksien hankinta, osakkeiden tai osuuksien lunastus, pääoman takaisinmaksu tai muu näihin rinnastettava suoritus EU:n vakavaraisuusasetuksen 25 artiklassa tarkoitettuun ensisijaiseen pääomaan luetavan rahoitusvälineen perusteella;

2) muuttuvaan palkkion maksamiseen sitoutuminen tai muuttuvan palkkionosan tai harkinnanvaraisen lisäeläkkeen maksaminen, jos laitos ei ole täyttänyt kokonaislisäpääomavaatimusta maksuajankohtana tai muuttuvaan palkitsemiseen liittyvänä ansaintajaksona.

Jos kokonaislisäpääomavaatimuksen kattamiseen luettavat omat varat ovat:

1) alle 25 prosenttia laitokseen sovellettavasta kokonaislisäpääomavaatimuksesta, varoja ei saa jakaa lainkaan;

2) vähintään 25 prosenttia mutta vähemmän kuin 50 prosenttia laitokseen sovellettavasta kokonaislisäpääomavaatimuksesta, varoja saa jakaa enintään määrän, joka vastaa laitoksen voitonjakokelpoisia varoja kerrottuna 0,2:lla;

3) vähintään 50 prosenttia mutta vähemmän kuin 75 prosenttia laitokseen sovellettavasta kokonaislisäpääomavaatimuksesta, varoja saa jakaa enintään määrän, joka vastaa laitoksen voitonjakokelpoisia varoja kerrottuna 0,4:llä;

4) vähintään 75 prosenttia mutta kuitenkin alittavat kokonaislisäpääomavaatimuksen, varoja saa jakaa enintään määrän, joka vastaa laitoksen voitonjakokelpoisia varoja kerrottuna 0,6:lla.

Edellä 3 momentissa tarkoitettuina kokonaislisäpääomavaatimuksen kattamiseen luettavina omina varoina pidetään tässä pykälässä sellaista ydinpääomaa, jota ei käytetä EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 a artiklassa ja tämän lain 8 luvun 7 a, 7 b ja 7 d §:ssä tarkoitettujen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimusten kattamiseksi.

Edellä 3 momentissa tarkoitettuina voitonjakokelpoisina varoina pidetään sellaista edellisen ja kuluvan tilikauden voittoa, jota ei ole laskettu ydinpääomaan kuuluvaksi eräksi ja josta on vähennetty laskennallinen verovelka sillä olettamalla, että laitos ei lainkaan jaa osinkoa tai toteuta muuta varojenjakoja.

Viraston on Finanssivalvontaa kuultuaan ilman tarpeetonta viivytystä arvioitava, asettaako se 1 momentissa tarkoitetun kiellon ottaen huomioon kaikki seuraavat seikat:

1) vaatimusten noudattamatta jättämisen syy, kesto ja laajuus sekä sen vaikutus purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksiin;

2) laitoksen taloudellisen tilanteen kehittyminen ja todennäköisyys, että se lähitulevaisuudessa on 4 luvun 1 §:n 1 kohdan mukaisesti kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa;

3) todennäköisyys, että laitos pystyy varmistamaan 1 momentissa tarkoitettujen vaatimusten noudattamisen kohtuullisessa ajassa;

4) onko kyvyttömyys korvata velkoja, jotka eivät enää täytä EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 b ja 72 c artiklassa taikka tämän lain 8 luvun 7 e §:n 4 momentissa tai 7 g §:ssä säädettyjä hyväksyttävyyuskriteerejä tai juoksuajan edellytyksiä, epäsystemaattista vai markkinoiden laajuuden häiriön aiheuttamaa;

5) onko kielto kokonaisuutena arvioiden tarkoituksenmukaisin keino puuttua laitoksen tilanteeseen ottaen huomioon sen mahdollinen vaikutus laitoksen rahoitusehtoihin sekä purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksiin.

Viraston on tehtävä 6 momentissa tarkoitettu arvio vähintään kerran kuukaudessa niin kauan kuin laitos ei täytä 1 momentissa säädettyjä vaatimuksia.

Viraston on Finanssivalvontaa kuultuaan asetettava 1 momentissa säädetty kielto, jos laitos yhdeksän kuukauden kuluttua sen ilmoituksesta lukien ei edelleenkään täytä 1 momentissa säädettyjä edellytyksiä.

Edellä 8 momentista poiketen kielto voidaan kuitenkin jättää asettamatta, jos virasto katsoo arvioinnin jälkeen, että vähintään kaksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

1) vaatimusten noudattamatta jättäminen johtuu rahoitusmarkkinoiden toiminnan vakavista häiriöistä, mikä johtaa laaja-alaiseen rahoitusmarkkinoiden stressitilanteeseen useilla rahoitusmarkkinoiden eri osa-alueilla;

2) tämän momentin 1 kohdassa tarkoitettu häiriö johtaa laitoksen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen rahoitusvälineiden hintojen epävakauden lisääntymiseen tai laitoksen lisääntyneisiin kuluihin sekä markkinoiden sulkeutumiseen kokonaan tai osittain, mikä estää laitosta laskemasta liikkeeseen markkinoille tällaisia rahoitusvälineitä;

3) 2 kohdassa tarkoitettu markkinoiden sulkeutuminen voidaan todeta myös useiden muiden laitosten osalta;

4) 1 kohdassa tarkoitettu häiriö estää laitosta laskemasta liikkeeseen riittävästi omien varojen ja hyväksyttävien velkojen rahoitusvälineitä vaatimusten noudattamatta jättämisen korjaamiseksi; tai

5) kiellon asettamisella on kielteisiä heijastusvaikutuksia osaan pankkisektoria, mikä mahdollisesti heikentäisi rahoitusvakautta.

Viraston on ilmoitettava Finanssivalvonnalle päätöksestään soveltaa 9 momentissa säädettyä poikkeusta ja kuukausittain arvioitava uudelleen, soveltuuko poikkeus edelleen.

14 luku

Ryhmäkriisinratkaisu

6 §

Eurooppalainen kriisinratkaisukollegio

Jos kolmannessa maassa toimiluvan saaneella laitoksella on ETA-valtioon sijoittuneita tytäryrityksiä tai vähintään kahden kriisinratkaisuviranomaisen merkittävänä pitämää sivuliikettä ETA-valtiossa tai vähintään kahteen ETA-valtioon sijoittautunut emoyritys, ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisten on perustettava eurooppalainen kriisinratkaisukollegio.

Kollegion puheenjohtajana toimii sen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomainen, jonka alueelle emoyritys on sijoittautunut tai jonka toimivaltaan kuuluvan tytäryrityksen tase on suurin. Kollegion puheenjohtajana toimii kuitenkin sen jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomainen, johon emoyritys on ETA-valtioissa sijoittunut, jos emoyrityksellä on hallussaan kaikki kolmannen maan emoyrityksen ETA-valtioissa toimivat tytäryritykset.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaiset voivat yhdessä päättää olla perustamatta eurooppalaista kriisinratkaisukollegiota, jos toinen kollegio tai tätä vastaava toimielin hoitaa tässä pykälässä ja 4 §:ssä tarkoitettuja tehtäviä sekä noudattaa tässä luvussa säädettyjä ehtoja ja toimintatapoja vastaavia säännöksiä.

Kollegioon sovelletaan 3 ja 4 §:ää sen suorittaessa tehtäviään tai kohdistuessaan toimenpiteitä 1 momentissa tarkoitettuihin yrityksiin tai sivuliikkeisiin.

Asettaessaan 8 luvun mukaista vähimmäisvaatimusta kollegion on otettava huomioon mahdollinen kolmannen maan viranomaisen laatima globaali kriisinratkaisustrategia.

Jos kollegio hyväksyy globaalin kriisinratkaisustrategian ja sen mukaan ETA-valtioihin sijoittautuneet tytäryritykset tai ETA-valtiossa toimiva emoyritys ja sen tytäryritykset ei-

vät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, ETA-valtiossa sijoittautuneen tytäryrityksen tai ETA-valtiossa toimivan emoyrityksen on täytettävä 7 e §:n 1 momentissa säädetty vähimmäisvaatimus laskemalla liikkeeseen mainitun pykälän 4 momentissa tarkoitettuja varoja tai velkoja kolmanteen maahan sijoittautuneelle emoyritykselle tai tämän samaan maahan sijoittautuneille tytäryrityksille taikka muille yhteisöille. Jos ETA-valtiossa toimiva emoyritys täyttää tämän vähimmäisvaatimuksen, sen tulee tehdä se konsolidoidulla tasolla.

17 luku

Salassapito ja muutoksenhaku

4 §

Vaikutukset selvitystilaan ja konkurssiin

Jos laitos on asetettu kriisihallintoon, sitä ja sen kanssa samaan ryhmään kuuluvaa yritystä ei saa asettaa selvitystilaan eikä konkurssiin muuten kuin viraston aloitteesta, ellei 3 momentissa toisin säädetä.

18 luku

Hallinnolliset seuraamukset

1 §

Seuraamusmaksu

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä, joiden laiminlyönnistä tai rikkomisesta määrätään seuraamusmaksu, ovat mainitussa momentissa säädetyn lisäksi tämän lain 2 luvun 4 §:n säännökset kriisinratkaisusuunnitelmiin tarvittavien tietojen toimittamisesta, 4 luvun 1 §:n 4 momentin säännös ilmoitusvelvollisuudesta Finanssivalvonnalle ja 8 luvun 7 a §:n 4 momentin tai 7 e §:n mukaisesti vahvistetun omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen alittaminen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2021.

Ennen tämän lain voimaan tuloa annetut omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat päätökset ovat voimassa niin kauan, kunnes virasto antaa laitokselle uuden päätöksen tämän lain tultua voimaan. Ensin mainittuun päätökseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa ollutta 8 lukua, kunnes uusi päätös on annettu.

Tämän lain 8 luvun 14 §:n 3 momenttia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2024. Jos virasto on asettanut laitokselle mainitun luvun 11 §:n 2 momentin mukaisesti siirtymäajan, joka päättyy myöhemmin kuin 1 päivänä tammikuuta 2024, 14 §:n 3 momenttia sovelletaan asetetun siirtymäkauden päättymispäivästä.

234/2021

Helsingissä 26.3.2021

Tasavallan Presidentti
Sauli Niinistö

valtiovarainministeri Matti Vanhanen